

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 11 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 10

VOL. CXII

FRIDAY, MARCH 11, 2005

No. 10

ДО ДНІВ КОБЗАРЯ

Тарас Шевченко

(Уривок)

Хіба самому написати
Таки посланіс до себе
Та все до чиста розказати,
Усе, що треба, що й не треба.
А то не діждешся його,
Того писання святого,
Святої правди ні од кого.
Та й ждять не маю од кого.
Бо вже б, здавалося, пора:
Либонь, уже десяте літо,
Як людям дав я „Кобзаря”,
А їм неначе рот зашито,
Ніхто й не гавкне, не лайне,
Неначе й не було мене.
Не похвали собі, громадо!
Без неї, може, обійдусь,
А ради жду собі, поради!
Та, мабуть, в яму перейду
Із москалів, а не діждусь!
Мені, було, аж серце мліло,
Мій Боже милий! як хотілось,
Щоб хто-небудь мені сказав
Хоч слово мудре, щоб я знав,
Для кого я пишу? для чого?
За що я Україну люблю?
Чи варт вона огня святого?..
Бо хоч зостаріюсь затого,
А ще не знаю, що роблю.
Пишу собі, щоб не міняти
Часа святого так на так,
Та іноді старий козак
Верзеться грішному, усатий,
З своєю волею мені
На чорнім вороні-коні!
А більш нічого я не знаю,
Хоч я за це і пропадаю
Тепер в далекій стороні.
Чи доля так оце зробила?
Чи мати Богу не молилась,
Як понесла мене? Що я –
Неначе люта змія
Розтоптана в степу здихає,
Захода сонця дожидає.
Отак-то я тепер терплю
Та смерть із степу виглядаю,
А за що, ей-Богу, не знаю!
А все-таки її люблю,
Мою Україну широко,
Хоч я по її і самотний
(Бо, бачте, пари не найшов)
Аж до погибелі дійшов...

1849 р.

Загадкова смерть головного свідка

Самогубство колишнього міністра внутрішніх справ Ю. Кравченка

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Читачі, мабуть, пам'ятають, що огляд в нашому попередньому числі („Убивство Георгія Гонгадзе розкрито“, „Свобода“ з 4 березня) містив і деякі сумніви з приводу розкриття цієї тяжкої, багатозначної, темної справи. Буквально ми припустили, що „до остаточної крапки в цій справі ще треба чекати якийсь час“, і підкреслили, що журналістичні кола Києва сприйняли арешт генерала Миколи Астіона і ще двох вищих міліцейських чинів не з окличним знаком, а зі знаком запитання: чи не є ці раптові арешти підступом Генерально-го прокурора С. Піскуна, котрий черговою інтригою має намір відвести поважні звинувачення від себе і своєї діяльності в часи Л. Кучми? І в кінці огляду ми нагадали, чому М. Мельниченко не хоче віддати Генеральній прокуратурі оригінали своїх записів і записуючий пристрій: бо він „переконаний, що ці неспростовні докази злочинів кучмівського режиму будуть знищені, як тільки потраплять до рук С. Піскуна“.

Дальші події в Україні розвивалися якраз в дусі цих сумнівів.

В п'ятницю, 4 березня, о 7 год. 45 хв. ранку пішов з життя колишній міністер внутрішніх справ Юрій Кравченко, головний, а швидше за все – найголовніший свідок у справі Георгія Гонгадзе. Того ж дня в розмові з журналістами заступник міністра внутрішніх справ Петро Коляда повідомив, що попередня офіційна версія смерті – самогубство. І знову ж – сумнів: в тілі знайдено два поранення (в щелепу і в скроню), а двічі людина не може себе застрілити. Головний міліціонер України мав би вміти стріляти без промаху – чи не так? По-друге, якщо й самогубство, то чи не під тиском спеціальних сплянованих обставин? Напередодні, 2 березня, Генеральний прокурор С. Піскун у прямій телепрограмі студії „1 плюс 1“ оголосив на всю країну, що на 10-ту годину ранку 4 березня викликає Ю. Кравченка на допит. Реакція багатьох журналістів: С. Піскун подав знак Ю. Кравченкові, підштовхнув його до самогубства. Як відомо з таємно зроблених майором М. Мельниченко записів, Л. Кучма вимагав від міністра внутрішніх справ Ю. Кравченка помститися журналістові Г. Гонгадзе за його критику на

адресу корумпованої влади, і Ю. Кравченко запевнив, що зробить це, бо має „команду бойову, орлів таких, що зроблять все, що хочеш“. Словом, Ю. Кравченко міг щось певне сказати і про виконавців убивства Г. Гонгадзе і, що ще важливіше – про замовника чи замовників цього злочину. Отже, з логічною неминучістю – про Л. Кучму і його найближче оточення. А щоб сказав, до моменту допиту належало берегти його, як зіницю ока. Як виглядає, „берегли“ навпаки. На думку Піскунового попередника в прокурорському кріслі Генадія Васильєва, С. Піскун не мав права заявляти про розкриття злочину і розголошувати обставини справи. „Назвавши прізвище Кравченка, він фактично запропонував йому вчинити самогубство, – сказав Г. Васильєв і додав. – Якщо це було самогубство...“.

В кожному разі, смерть Ю. Кравченка – надзвичайно вигідна замовникам вбивства Г. Гонгадзе. Застрілив себе – значить він винний, а не хтось там. Також значить, що про інших винних вже не скаже. Можна буде обмежитися судом над виконавцями. Зробити процес таким голосним, щоб про замовника усі забули. Бо ж ось на який слідчий „подвиг“ спромігся С. Піскун: раптом повернутий наприкінці 2004 року Л. Кучмою в генпрокурорське крісло і нащось (нащо?) залишений в цьому кріслі В. Ющенком, він оголосив, що справу Г. Гонгадзе враз розкрито і вбивці заарештовані. Мовляв, отак треба працювати! Але ж хіба можна називати людей „вбивцями“ до суду над ними?

Тим часом Григорій Омельченко, керівник парламентської комісії з розслідування загибелі Г. Гонгадзе, коментуючи „самогубство“ Ю. Кравченка назвав С. Піскуна плягіятором, бо „те, що розповідає Генеральний прокурор, ми встановили та спрямували в Генпрокуратуру ще влітку 2003 року... Для мене Піскун ніколи не був і не є Генеральним прокурором України. Це політичний кон'юнктурник, який думає лише про себе та свою посаду. Його незаконно поновили на посаді Генпрокурора внаслідок політичної змови...“.

Змова – дуже неприємне слово в будь-якому

(Закінчення на стор. 3)

Сирія і Ліван обговорили план виведення військ

ДАМАСК, Сирія. – Президент Сирії Башар Аль-Асад та його ліванський колега Еміль Лахуд 7 березня розпочали зустріч для обговорення плану, що передбачає виведення сирійських військ з ліванської території. Передислокація контингенту, що нараховує майже 14 тисяч вояків, розпочнеться відразу після закінчення переговорів, і частково виконає вимоги з боку багатьох країн світу та ліванської опозиції про виведення війська Сирії та припинення домінування тієї країни в Лівані. Оглядачі кажуть, що виведення послабить міжнародний тиск на Сирію після кількох тижнів напруження. Передислокація відбуватиметься двома етапами: спочатку війська відійдуть до східної частини долини Бекаа, а потім далі на схід – до сирійсько-ліванського кордону, хоча остаточний графік ще не затверджений. Зухаїр Діаб – колишній сирійський дипломат і фахвець з сирійських питань – каже, що брак підтримки у регіоні змусив Сирію піти на поступки. „Сирія втратила арабську підтримку – підтримку Савдійської Аравії і Єгипту. Ці дві країни є найвпливовішими, вони сказали

Сирії, що вона мусить виконувати резолюцію ООН, аби уникнути проблем, і я думаю, що дуже імовірно, що війська таки підуть, особливо спецслужби. Це те, що найбільше турбує ліванців – присутність спецслужб у їхній країні, а не лише сирійських військових“.

Сирійські війська 8 березня почали пересуватися до східної частини Лівану. Ці дії складають частину плану з виведення сирійських військ з тієї країни.

Ліванський та сирійський провідники на своїй зустрічі у Дамаску погодилися, що війська буде переведено до долини Бекаа на сході Лівану, але додали, що остаточні деталі плану повного виведення сирійських військ, згідно з резолюціями ООН, буде оголошено наступного місяця. Однак, США вважають кроки Сирії недостатніми та назвали таку передислокацію військ напівзаходом.

Ліванська опозиція також твердить, що цього недостатньо, та вимагає виведення сирій-

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Ліхтар свободи“ присуджено В. Ющенкові

БОСТОН, Масс. – Президент України Віктор Ющенко отримає цього-річну нагороду „За мужність“, яку присуджує політичним діячам Фонд бібліотеки імені колишнього Президента США Джона Кенеді. Про це Віктора Ющенка повідомила 8 березня увечері президент Фонду, донька экс-президента Каролайн Кенеді. „В. Ющенко викликав захоплення й захват і змінив світ своїм одним з найяскравіших у світі прикладів політичної мужності“, – заявив брат экс-президента Дж. Кенеді, сенатор Едвард Кенеді. А Каролайн Кенеді в своїй заяві зазначила, що Віктор Ющенко „надихнув своєю надзвичайною відвагою громадян в усьому світі“. За її словами, відданість В. Ющенка ідеям свободи й демократії – це „потужний приклад того, як одна людина може домогтися змін“. Нагороду у вигляді сріблястого ліхтаря, що символізує світло свободи, В. Ющенкові мають вручити навесні. Фонд бібліотеки імені Джона Кенеді присуджує свої щорічні нагороди політичним і громадським діячам за виявлену ними політичну мужність. В. Ющенко отримає її як діяч, який „пережив спробу замаху й подолав намагання підтримуваних Росією політичних супротивників зфальсифікувати поразку демократично обраного керівника України“.

А. Бутейко став першим заступником Б. Тарасюка

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко своїм Указом призначив Антона Бутейка першим заступником міністра закордонних справ України – про повідомив 9 березня офіційний сайт Президента України. А. Бутейко народився 6 квітня 1947 року в селі Старий Чарторийськ на Волині. Освіту отримав у Київському університеті ім. Т. Шевченка за спеціальністю „Міжнародне право“. З 1974 р. – на дипломатичній службі: працював у МЗС УРСР, у 1980-1986 рр. – у секретаріаті ООН з морського права. У 1991–94 рр. був радником Президента України Леоніда Кравчука з міжнародних питань. Народний депутат Верховної Ради України другого скликання (1994-1998 рр.), 1995-1998 рр. – перший заступник міністра закордонних справ, 1998-1999 рр. – Посол України у США, з 2000 року – посол України у Румунії. У вересні 2003 року подав у відставку на знак протесту проти підписання Україною угоди про Єдиний економічний простір

Візита українського Президента до Німеччини

БЕРЛІН. – Президент України Віктор Ющенко 8 березня прибув з офіційною дводенною візитом до Німеччини, щоб переконати офіційний Берлін у потребі підтримати курс офіційного Києва на вступ до Єврозоону. Спостерігачі кажуть, що Україна може знайти в Німеччині певну підтримку. Німеччина належить до тих країн ЄС і НАТО, які скептично ставляться до членства України в ЄС і НАТО та вибудовують свої позиції, зважаючи на позицію Росії. Тож політичним завданням першої візити В. Ющенка було переконати Німеччину в тому, що Україна теж є

важливим чинником, з яким треба рахуватися. Виступ Президента України 9 березня в бундестагу, на думку спостерігачів, був виявом поваги не стільки до нього, скільки до українського народу. В. Ющенко зустрівся з президентом Німеччини Горстом Крлером, з міністром закордонних справ Йошкою Фішером та головою парламенту Вольфгангом Тірзе, канцлером Гергардом Шродером, міністром з економічної співпраці та розвитку Гайдемаром Вічореком-Цойлем.

Блаженнішому Любомирові зроблять операцію

ЛЬВІВ. – Верховний Архієпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар тепер перебуває за кордоном, де йому мають зробити операцію на очі (у першій половині березня) повідомив 7 березня прес-секретар Глави УГКЦ о. Ігор Яців. Зір Блаженнішого Любомира погіршувався поступово впродовж кількох років, і хірургічне втручання було заплановано вже давно. Операцію мали робити ще наприкінці минулого року, але через політичні події в Україні Блаженніший Любомир переніс дату операції. Повернення Блаженнішого Любомира в Україну очікується на початку травня.

„Кримська світлиця“ не виходитиме

СИМФЕРОПОЛЬ. – У Криму єдина українська просвітницька і перша україномовна газета „Кримська світлиця“ більше не має змоги виходити – через відсутність фінансування. У зверненні до читачів редакція газети 8 березня наголошує, що вичерпано всі можливості для випуску газети, кілька місяців колектив працює, фактично, в борг, „а на всі напелегливі звернення до вже нової влади стосовно подальшої долі часопису не отримано жодної офіційної відповіді“. В газеті вважають, що „підтримати єдину українську державницьку газету в Криму, яка беззаперечно і послідовно підтримувала на минулих виборах народного кандидата, таки можна було б“. В Криму це – єдина україномовна газета. Ситуацію, що склалася, журналісти газети називають абсурдом. Вони запитують: чи почервоніє від сорому за цей абсурд з „Кримською світлицею“ хтось серед сьогоднішніх господарів міністерських кабінетів?

Ю. Тимошенко не хоче бути президентом

КИЇВ. – Ю. Тимошенко 4 березня підтвердила свою попередню заяву від 25 лютого про те, що не хоче бути Президентом України. Натомість вона заявила про створення спільного блоку на парламентських виборах 2006 року і про підтримку переобрання теперішнього Президента на виборах 2009 року. „Мене влаштовує наш президент, і ми з ним збираємося працювати тандем протягом 10 років“, – сказала прем'єр-міністр. Заявляючи ще раз, що в 2009 році не буде конкурентом В. Ющенка на президентських виборах, Ю. Тимошенко відповіла: „Ні. Ми з Віктором Андрійовичем твердо домовилися, дуже твердо... Як жінка-політик я хочу довести, що я тримаю слово. Ми домовилися, що на парламентські вибори в

2006 році йдемо єдиним блоком. А в 2009 році, коли В. Ющенко піде на другу президентську каденцію, я буду його підтримувати“. Про свої дальші пляни Ю. Тимошенко сказала: „Потрібно ще прожити ці десять років. Загадувати покищо рано“. На думку Ю. Тимошенко, на наступних парламентських виборах виборчий блок буде „таким же, як і теперішній. Ми й далі будемо йти одною командою – фракція „Наша Україна“ і мій блок. Команда не зруйнувалася. Жодні інтриги і дріб'язковість її не зруйнують“, – сказала вона.

Польща добудує нафтопровід до Гданська

КИЇВ. – В Україні усунуті всі перешкоди для ефективного розвитку проєкту транспортування нафти до Європи через українську та польську територію – заявили 4 березня під час переговорів у Києві український та польський прем'єр-міністри. Увагу урядовців обох держав під час першої зустрічі прем'єрів після зміни влади в Україні привернули, передусім, енергетичні проєкти. Зокрема, як заявила прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, досягнуто повного порозуміння у питанні добудови нафтопроводу Одеса-Броди до Плоцька та Гданська і використання його в європейському напрямку, тоді як тепер нафтопровід зарезервований для транспортування російської нафти у напрямку до Чорного моря. Для здійснення європейського напрямку вирішено створити робочу групу з урядовців та експертів, які шукатимуть продавців і покупців нафти, яка має транспортуватися з Одеси, а також інвесторів, аби добудувати нафтопровід, каже Ю. Тимошенко. Польський прем'єр Марек Белька заявив також, що Варшава була б зацікавлена і у спільних проєктах щодо транспортування газу. Зокрема, Польща хотіла б купувати російський газ не на своєму кордоні з Україною, а на українському кордоні з Росією. Йшлося також і про можливість експорту української електроенергії до Польщі.

Президент Молдови – з офіційною візитом у Києві

КИЇВ. – 1 березня відбулася зустріч президентів України та Молдови. В. Ющенко та В. Воронін обговорили передусім необхідність активізувати двосторонні взаємини у торговельно-економічній галузі. Глави держав порушили тему активізації співробітництва в рамках ГУУАМ (неформального об'єднання Грузії, України, Узбекистану, Азербайджану і Молдови) та обговорили участь України у врегулюванні придністровської проблеми.

Л. Танюк просить П. Порошенка захистити українську мову

КИЇВ. – Голова Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності, заступник голови Народного руху України Леся Танюк переконаний, що держава повинна захищати не російську, а українську мову. Про це йдеться у коментарі депутата, від 2 березня. „Секретар РНБО Петро Порошенко обіцяє зупинити процес закриття російських шкіл в Україні, відновити у вищих навчальних закладах групи з росій-

ською мовою навчання, а також створити телевізійний канал і радіостанції для російськомовного населення України“, – сказано у коментарі. Л.Танюк вважає, що РНБО повинна була б зайнятися іншою стратегічною проблемою. „І ця проблема полягає у тому, що у нашій державі склалася катастрофічна ситуація з українською мовою. Нині нас переслідують жахливий суржик, невоління державною мовою в інститутах, бажання перетворити українську державу на „рінг“, на якому боксери різних вагових категорій шматують один одного“, – зазначив Л.Танюк. На його думку, мова стала приводом до розмов про федералізацію: „У такому випадку набагато краще було б, якби П.Порошенко поставив питання про державну цінність української мови. Якщо говорити про російську мову, то, на мою думку, вона не потребує захисту. У нинішньому суспільстві в нашій державі потребує захисту саме рідна українська мова“.

Українські вояки почнуть повертатись з Іраку 15 березня

КИЇВ. – Перші вояки українського контингенту в Іраку повернуться додому вже за кілька тижнів. Відповідну ухвалу було прийнято 1 березня ввечері на засіданні Ради національної безпеки і оборони. Президент Віктор Ющенко повідомив після засідання РНБО, що виведення контингенту має розпочатись 15 березня і відбуватиметься у три етапи. Під час першого повернуться в Україну 150 вояків, на другому етапі у травні буде виведено понад 500 військових, а решта – до середини жовтня. За словами Президента, питання і графік виведення контингенту мають бути остаточно узгоджені після формування нового іракського уряду, коли Ірак відвідає українська делегація на чолі з секретарем РНБО Петром Порошенком. В. Ющенко наголосив водночас, що Ірак залишається у сфері українських інтересів, а присутність України там змінюється з військової на політичну і економічну. Українська миротворча місія в Іраку розпочалася 28 серпня 2003 року.

У Києві „скінгеди“ побили дипломата США

КИЇВ. – 26 лютого велика група „скінгедів“ напала та побила дипломата США, афро-американця Роберта Сімонса. За словами Р. Сімонса, міліція з'явилася тільки після того, як нападники сховалися. Посольство США вимагає, щоб українські правоохоронці знайшли винних. Р. Сімонс є співробітником організації USAID (U.S. Agency for International Development) в Узбекистані. Сам Р.Сімонс заявив, що на нього напала „добре організована група молодчиків-„скінгедів“ в армійських черевиках. Мене побили тому, що я афроамериканець. Вони не чіпали моїх друзів, які були не темношкірими“, – сказав Р.Сімонс. Посольство США заявило 1 березня, що воно докладе всіх зусиль, щоб українська влада знайшла призвідників расистського нападу, які, на думку співробітників дипломатичної місії, останнім часом не рідкість для України.

За повідомленнями інформаційних агентств

Нова влада і нова опозиція

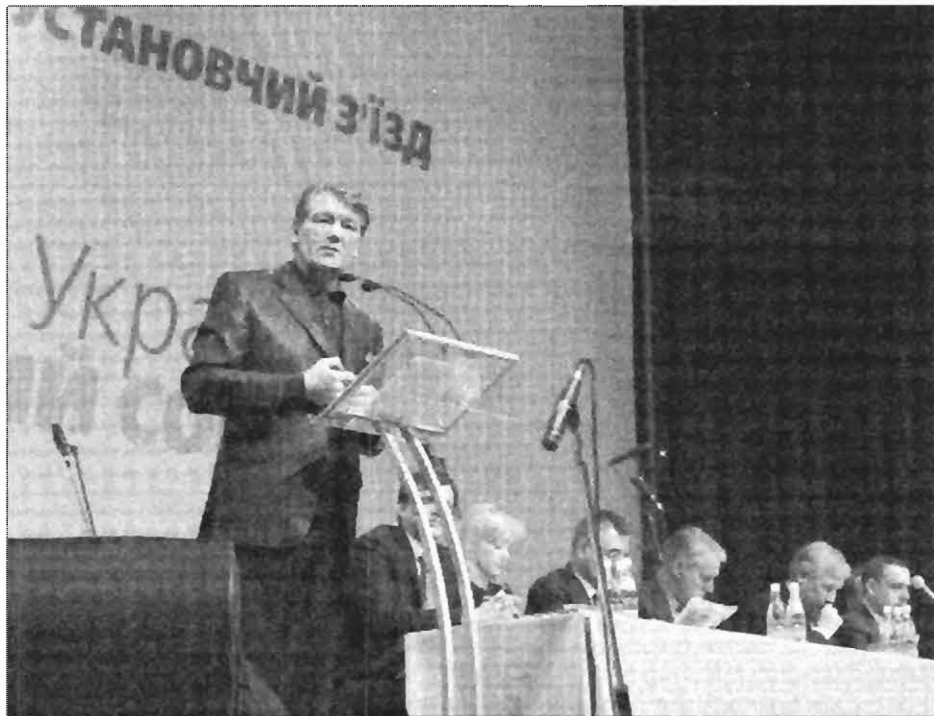
КИЇВ. – Колишній опозиційний блок „Наша Україна“ реорганізовано на політичну партію „Народний союз „Наша Україна“. На установчому з'їзді партії у Києві 5 березня було обрано керівників і президію нової політичної сили. Головою партії було обрано Романа Безсмертного, його заступниками стали Петро Порошенко та Микола

Мартиненко. Головою виконавчого комітету партії обрано Юрія Єханурова. „Народний союз „Наша Україна“ плянує брати активну участь у парламентських виборах 2006 року. Президент Віктор Ющенко став почесним головою партії „Народний союз „Наша Україна“, у своєму виступі він закликав, що партію створено з метою

перемоги на парламентських виборах 2006 року в одній коаліції з блоком Юлії Тимошенко та з партією Володимира Литвина. Тим часом нова опозиція – очолювана Віктором Януковичем головою „Партії регіонів“ заявила, що вимагатиме порушення карних справ Генеральною прокуратурою України за фактами фальсифікації результатів виборів президента України у західних регіонах. В іншому

разі вимагатимуть звільнення С. Піскуна з посади Генпрокурора. В. Янукович сказав, що діяльність Генеральної прокуратури є політичною і він вважає порушення кримінальних справ через фальсифікації у Донецькій області переслідуванням новою владою своїх опонентів. Крім того, В. Янукович також сказав, що тепер на його партії лежить важлива функція – опозиційна.

УНІАН

Почесний голова ради партії „Народний союз „Наша Україна“, Президент України Віктор Ющенко виступає 5 березня на установчому з'їзді партії в Києві.

Фото УНІАН

Під час установчого з'їзду партії „Народний союз „Наша Україна“ в Києві 5 березня (зліва): віце-прем'єр України Анатолій Кінах, голова виконкому партії „Народний союз „Наша Україна“ Юрій Єхануров, почесний голова партії, Президент України Віктор Ющенко, заступник голови ради партії, секретар РНБО Петро Порошенко і член Президії Ради партії, державний секретар Олександр Зінченко.

Фото УНІАН

Загадкова...

(Закінчення зі стор. 1)

контексті. Настільки неприємно, що викорінення його з українського політичного лексикону було однією з наголовніших цілей „помаранчевої революції“. На місці України змов мусила постати Україна демократичної, чесної, прозорої влади. На жаль, ганебне минуле хапає за поли...

На змову подібна вже та обставина, що правоохоронні органи проігнорували вимогу декількох депутатів (В. Томенка та ін.) взяти під надійну охорону Ю. Кравченка та інших свідків у справі Г. Гонгадзе. Тому смерть Ю. Кравченка також виглядає як чиясь змова, ціллю якої було обірвати ниточку до замовників злочину. Колишній Генеральний прокурор Віктор Шишкін вважає, що через Ю. Кравченка проходила „пряма доказова база, все решта – це опосередковані докази“, тому навіть якщо суд візьме до розгляду записи М. Мельниченка, доказів буде замало, щоб звинуватити Л. Кучму. А дехто з відомих діячів ра-

дить взагалі не робити цього. Наприклад, міністер транспорту Євген Червоненко, керуючись моральними міркуваннями, нагадує, що „Кучма не дозволив проллятися крові“ під час революції на Майдані Незалежності.

На змову скидається й дивна обставина, що Комісією Г. Омельченка, з її матеріялами і висновками, поданими на розгляд парламенту влітку 2003 року, депутати так ні разу й не заслухали.

Разом з тим терміном „змова“ відразу вже й зловживають. Наприклад, Тарас Чорновіл, який не знайшов себе в „помаранчевій революції“ і гидкобридко пристав до її противників, пробує залучити до змовників й нового Президента: мовляв, В. Ющенко надав Л. Кучмі гарантії недоторканості – в обмін за мирне передання влади. Але ж це ніяка не змова. Навіть якщо він справді дав ці гарантії, то дав їх Президентові України, а не злочинцеві. Що Л. Кучма злочинець – це, знов таки, може довести тільки суд. Зрештою, в записках М. Мельниченка, принаймні в оприлюднених текстах розмов, нема буквального наказу Л. Кучми Ю. Кравченкові: „Убийте Гонгадзе“. Можливо, йшлося тільки

про варіанти залякування: відвезти в Грузію або віддати чеченцям, щоб ті вимагали викупу за Георгія тощо. Можливо, виконавці просто перестаралися – ті Кравченкові „орли“ були ж людяні жорстокі, як він сам запевняв Л. Кучму, „без моралі“, може, мали вдоволення, дістаючи нагоду познущатися над невинною людиною.

І все ж злочин, поза сумнівами, взаємний: замовники плюс виконавці. Під одягом мертвого Ю. Кравченка знайшли лист з таким текстом: „Мої дорогі, я не винен ні в чому. Вибайте мене. Я став жертвою політичних інтриг президента Кучми і його оточення. Іду від вас з чистою совістю. Прощайте“. І знову виникає безліч запитань. Нащо було невинному вбивати себе? Чи не логічніше було з'явитися на допит у Генпрокуратуру і спробувати довести свою невинність? А якщо вже генерал відважився піти з життя, то чому так обтічно, так делікатенько висловився про „політичні інтриги Кучми і його оточення“? Хто ж не знає, що в політиці повно інтриг? Для Кучми це звучить швидше як похвала, а не як осуд. Іншими словами, шита „білими нитками“ передсмертна записка викликає сильний сумнів в офіційній версії „самогубства“ Ю. Кравченка.

Вона підтвердиться тільки тоді, коли не буде інших смертей. А їх політики і політичні експерти передбачають. Наприклад, керівник громадського об'єднання „Яблуко“ Михайло Бродський вважає, що є підстави боятися за життя Володимира Литвина – як свідчать записи М. Мельниченка, Литвин брав участь у розмовах Кучми і Кравченка про Гонгадзе, отже – залишається тепер останнім свідком того, як могли здійснюватися замовлення і організація вбивства журналіста. М. Бродський пропонує В. Литвинові скласти з себе повноваження голови Верховної Ради – як людині, котра втратила моральне право залишатися в українській політиці. Г. Омельченко каже, що є за-

Ю. Кравченко

гроза життю колишнього голови СБУ Л. Деркача, колишнього голови Податкової адміністрації М. Азарова, депутата О. Волкова та ін.

Банальна істина злочинного світу: небажаних свідків відстрілюють. Згадаймо тільки недавню низку: банкір Лях, міністер Кирпа, охоронець Плюша – це були люди, котрі багато знали, і саме тому їх не стало. В цьому ж ряді стоять Малєв, Гончаров... Хто наступний? Що зробити, щоб наступних не було? Олександр Мороз радить не публікувати записи М. Мельниченка в повному обсязі, бо це, на його думку, може нашкодити не лише попередній, але й теперішній владі. І шим ніби натякає, що Президент В. Ющенко не захоче йти у справі Г. Гонгадзе до кінця. Так само думає А. Федур, адвокат Лесі Гонгадзе, мами Георгія, вважаючи С. Піскуна не правоохоронцем, а фальсифікатором, який веде слідство проти виконавців, але не проти замовників убивства Герогія Гонгадзе.

Йти до кінця – передусім означає попросити М. Мельниченка приїхати в Україну і привезти аудіозаписи. М. Мельниченко запевняє, що готовий до цього. Чи готове українське правосуддя?

П. Ч.

Спеціальний автомобіль вивозить тіло Ю. Кравченка з його замиського будинку в Кончі-Заспі.

Фото: УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Після вбивства А. Масхадова протистояння триватиме

ГРОЗНИЙ, Чечня. – Представники чеченських повстанців кажуть, що загибель їхнього провідника Аслана Масхадова є серйозним ударом, але наполягають, що це не означає кінця боротьби з російською окупацією Чечні. Ахмед Закаєв, один з чеченських провідників у вигнанні сказав 9 березня, що не має сумнівів у тому, що збройна боротьба триватиме. Він заявив, що повстанці потерпали від подібних поразок у минулому, але кожного разу після загибелі одного ватажка поставив інший. Міністер закордонних справ чеченського уряду у вигнанні Іліас Ахмадов так відповів на новину: „Це трагедія, але нічого не змінилося – війна триває. Наша боротьба за незалежність триває. Ми дали воюємо – ось і все. Рік тому я розмовляв з президентом Асланом Масхадовим, і він казав, що його можуть убити, але додав, що він має людину і плян, і що ми повинні діяти за нашою стратегією. Треба почекати кілька днів, тоді ми знайдемо ту людину. Ми не маємо вибору, ми воюємо за незалежність. На війні ми матимемо багато втрат, але буде нове покоління, нові провідники, нове командування“. У Москві повідомлено, що російські спецпідрозділи убили Аслана Масхадова, під час акції неподалік столиці Чечні, Грозного, коли висадили у повітря бункер, в якому він переховувався. Промосковська адміністрація у Чечні святкує перемогу, хоч на думку багатьох, Аслан Масхадов стримував екстермістів і був єдиною людиною, що могла б вести переговори про мир з Росією.

У країнах Балтії живі спогади про страждання

ЛОНДОН. – Президенти Естонії Арнольд Рюйтель та Литви Валдас Адамкус оголосили 8 березня, що не поїдуть до Москви на святкування 60-ї річниці завершення Другої світової війни. Президент В. Адамкус заявив, що з огляду на особливу чутливість литовців до історії він відзначатиме річницю у

Литві. Естонія запропонувала Росії надіслати міністра закордонних справ. Три балтійські країни були анексовані радянським провідником Йосифом Сталіним у 1940 році і здобули незалежність лише після розпаду Радянського Союзу. Естонський президент А. Рюйтель сказав: „Страждання, яких зазнала Естонія під час війни та після, ще живі у пам'яті естонського народу. Ми віримо у краще майбутнє і наш шлях незалежності є незмінним“.

Дж. Болтона призначено послом США до ООН

ВАШІНГТОН. – Президент США Джордж Буш 7 березня призначив на посаду представника в ООН Джона Болтона, який у минулому керував програмою контролю за озброєннями. Дж. Болтон має репутацію відкритого і різкого критика ООН, але Вашингтон твердить, що, попри свої погляди, він впевнений у добрій перспективі ООН. Дж. Болтон також відзначається своїми різкими поглядами на Іран, Ірак та Північну Корею. Він у минулому був чільним представником США на переговорах з Північною Кореєю, але його було замінено на цій посаді, коли він назвав провідника цієї країни Кім Чен Іра диктатором-тираном. Спостерігачі кажуть, що це призначення є надзвичайно суперечливим, і затвердження Дж. Болтона на посаді представника США в ООН у Конгресі не буде легким процесом.

Міжнародні спостерігачі задоволені Молдовою

КИНІШЕВ, Молдова. – Революції не сталося, але комуністи лишилися при владі. Міжнародна спільнота стримано привітала результати парламентських виборів, у Молдові в неділю, 5 березня. Правляча партія комуністів, яка підтримує тісніші зв'язки зі Заходом, лишилась при владі, діставши перемогу з невеликим відривом. Європейські спостерігачі кажуть, що вибори відповідали більшості міжнародних стандартів, але додали, що були істотні проблеми під

час передвиборчої кампанії і доступі до засобів масової інформації усіх учасників виборів. Державний Департамент США назвав парламентські вибори такими, що не містили справжньої конкуренції між учасниками, особливо що стосувалося здатності кандидатів виступати у мас-медіа. Попри своє домінування у ЗМІ, комуністи втратили багато голосів, які змогли отримати їхні опоненти – проросійський блок „Демократична Молдова“ та проєвропейські „Християнські демократи“.

Папа Римський з'явився перед паствою

РИМ. – Після традиційної недільної молитви Папа Іван Павло II помахом руки 6 березня вітав віруючих з вікна своєї палати в римській клініці „Джемелі“. Ніяких слів він не промовляв. Такими ж вітальними жестами обмежилася коротка поява понтифіка перед віруючими й минулої неділі. Перед цим Перша програма італійського телебачення показала Папу, який сидить у кріслі в своїй палаті перед великим телевізором і спостерігає за трансляцією недільної молитви з площі Святого Петра. При цьому він явно промовляв разом з представниками Ватикану й лікарями слова молитви. Традиційну недільну молитву „Анджелус“ прочитав перед віруючими й прочанами, які зібралися на площі Святого Петра, заступник державного секретаря Ватикану аргентинський єпископ Леонардо Сандрі. Стан здоров'я Папи Івана Павла II поступово поліпшується.

У Страсбурзі покарано Росію

СТРАСБУРГ, Франція. – 25 лютого Європейський трибунал з прав людини розглянув позов шести чеченців до Росії з приводу вбивства членів їхніх родин (див. „Свобода“, ч. 5). Трибунал визнав, що уряд Росії брутально порушив Європейську конвенцію прав людини в ділянці захисту права на життя і присудив виплату відшкодування в сумі 135,700 євро. Судді заявили, що уряд Росії також порушив право позивачів на вільне і повне слухання справи.

Швейцарія розвиватиме туризм у Киргизстані

ЖЕНЕВА. – Швейцарія фінансуватиме програму, спрямовану на розвиток міжнародного гірського туризму у Киргизстані. Програма офіційно відкрилася 7 березня і матиме на меті краще ознайомлення міжнародних операторів гірського туризму з Киргизстаном. Киргизстан відзначається винятковою природною красою – на більшій частині його території простягається Тянь-Шанський гірський хребет. Озеро Ісик-Куль було популярним курортом за радянських часів. Тепер швейцарські фахівці з туризму кажуть, що Киргизстан може стати місцем для пригодницького туризму та етно-туризму. Катрін Кудр-Моро, заступниця голови Бюро співпраці Швейцарія-Киргизстан, каже, що туризм дав економіці країни необхідний поштовх. „Нашим головним враженням є те, що цю країну погано зна-

ють за її межами, і ми думаємо, що тут є величезний потенціал до розвитку туризму як головної експортної індустрії цієї країни. Передусім треба створити нові робочі місця і зменшити рівень бідності“.

Стів Фосет поставив новий авіорекорд

САЛАЙНА, Кен. – Американський мільйонер і шукач пригод Стів Фосет успішно завершив перший безпосадковий соло-переліт навколо світу без додаткового пального. Літак С. Фосета „Virgin Atlantic Global Flyer“ приземлився 4 березня в Салайна, що в американському штаті Канзас, звідки він вилетів кілька днів тому. Стів Фосет перелетів через Атлантичний океан, над Північною Африкою, Азією та Тихим океаном. Протягом триденного лету він жив на шокладно-молочних коктейлях і спав по кілька хвилин за раз. Його спільник і людина, яка фінансувала переліт, британський магнат Сер Річард Бренсон, якому належить низка компаній „Virgin“, заявив, що літак С. Фосета було виготовлено з експериментального матеріалу, який, можливо, у майбутньому буде використовуватися у цивільній авіації. Місія С. Фосета трохи не зазнала поразки, коли на самому її початку бортові прилади одномісного літака відмовилися функціонувати і пілот мусів покладатися на наземних диспетчерів, пізніше проблему було виправлено. Переліт тривав понад 80 годин.

Секс-індустрія Британії стала мультинаціональною

ЛОНДОН. – Природа проституції у Британії змінилася за останні роки за рахунок напливу жінок до країни, яких привозять сюди злочинні угруповання і які змушені працювати у секс-індустрії. Близько 80 відсотків повій у Лондоні тепер становлять чужоземці. Не всі з них працюють у секс-індустрії примусово, але, згідно з останніми цифрами, близько 1,400 жінок на рік примусово привозять до Британії, і вони проти власної волі працюють повіями. Британський уряд стривожений такою ситуацією. Для боротьби з цією проблемою створено міністерський комітет, а також пропонуються інші заходи для її подолання.

Конгрес – проти постачання зброї Китаєві

ВАШІНГТОН. – У Конгресі США провідники як республіканців, так і демократів підтримали Президента Джорджа Буша, який категорично заперечує проти намірів Європейського союзу скасувати ембарго на постачання зброї до Китаєві. За словами голови сенатського комітету у закордонних справах Річарда Лугара, якщо Євросоюз не відмовиться від своїх намірів, то він не отримуватиме більше деяких американських технологій та обладнання. Ембарго на постачання зброї Китаєві було запроваджене у 1989 році – після жорстокого придушення студентських демонстрацій у Пекіні.

За матеріалами ЗМІ

Сирія і Ліван...

(Закінчення зі стор. 1)

ських військ з Лівану. Тим часом у столиці Лівану Бейруті десятки тисяч прихильників руху „Гезбола“ та їхніх союзників у Лівані беруть участь у масовій демонстрації у Бейруті. Вони підтримують Сирію, яка під міжнародним тиском почала відводити свої війська до власного кордону. Дехто у натовпі вигукував антиамериканські гасла під транспарантами зі словами подяки Сирії та з критикою міжнародного втручання в Ліван.

Рада Безпеки ООН оголосила вимогу до Сирії вивести її війська з країни та розформувати озброєні групи. Сирія відповіла згодою на плян виведення, обговорений з ліванським президентом. Але пропозиції не містять конкретної дати виведення і були гостро критиковані Сполученими Штатами як напівкроки.

„Гезбола“ разом з іншими політичними силами виступає за виве-

дення сирійських військ, але стверджує, що у випадку негайного виведення країні загрожує хаос. Демонстрації відбувалися за кількисот метрів від місця, де опозиція провадить протести, вимагаючи сирійського виведення. „Гезбола“ твердить, що демонстрація має на меті підтримати Сирію і висловити протест чужоземному втручання. Потужний ісламістський рух підтримує, як і ліванська опозиція, виведення сирійських військ з Лівану, але, попри це, зберігає союзницькі взаємини з Дамаском. „Гезбола“ твердить, що виведення військ має відбуватися на умовах, узгоджених між Ліваном і Сирією, а не під тиском міжнародної політики – так, аби стратегічні взаємини двох країн не постраждали. Ліванська опозиція вимагає, аби Сирія залишила Ліван і повернула тій країні повний суверенітет. Сирійські війська вже почали передислокацію на схід Лівану, але пляну повного виведення наразі немає.

Бі-Бі-Сі

Довідкове бюро для закордонних українців

На запитання читачів „Свободи“ відповідає консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрій Олефіров.

– Які існують тарифи на візи в Україну, які бувають візи, від чого залежить різниця в оплаті, які терміни віз?

Докладну інформацію про оформлення віз в Генеральному консульстві України в Нью-Йорку можна отримати на веб-сторінці Генконсульства www.ukrconsul.org у підрозділі „Visa services” розділу „Consular section”.

Відповідною постановою Кабінету міністрів України встановлено граничні мінімальні та максимальні ставки консульського збору. Виходячи з цих ставок, кожного року дипломатичні та консульські установи України за кордоном надсилають до Міністерства закордонних справ України свої пропозиції щодо консульського збору за оформлення віз у кожній конкретній країні. З деякими країнами, як, наприклад, зі Сполученими Штатами, Україна має двосторонні угоди щодо взаємності під час стягнення консульського збору. Таким чином, згідно з існуючим порядком, вартість українських віз для американських громадян і американських віз для українських громадян є однаковою.

В залежності від мети поїздки в Україну існує більше 20 типів віз (дипломатична, службова, ділова, віза для працівників рятувальних служб, студентська, віза для науковців, віза для працівників ЗМІ, туристична, транзитна тощо). Як правило, візи бувають короткотермінові (на період до 6 місяців) і довготермінові (більше шести місяців) в залежності від типу віз. Для американських громадян максимальний термін дії візи може становити 5 років (крім туристичної візи, максимальний термін дії якої становить 6 місяців).

Вартість візи, як правило, залежить від двох факторів: типу візи і її кратності (одно-, дво- та багаторазова). Водночас зазначеною угодою між Україною і США вартість віз практично не залежить від їх типу, а здебільшого від їх кратності. Таким чином, вартість одноразової візи (ділової, туристичної, приватної (типу П-1) тощо) становить 100 доларів, дворазової – 110 доларів, багаторазової – 165 доларів. Вартість дворазової транзитної візи – 110 доларів.

Вартість візи типу П-2, що оформлюється особам українського походження для відвідання України, становить: одноразової – 10 доларів, дворазової – 20 доларів, багаторазової – 75 доларів.

Оформлення візи триває 9 робочих днів. При терміновому оформленні візи (3 робочі дні) вартість візи подвоюється. При цьому звертаємо увагу, що відповідно до постанови Кабінету міністрів України від 20 лютого 1999 р., ч. 227, для оформлення візи типу П-2 особа повинна особисто звернутись до Генконсульства. Підставою для оформлення такої візи є: особиста заява, результати співбесіди з консульським працівником та документи, що підтверджують українське походження чужинця або особи без громадянства.

Крім того, вважаємо за необхідне наголосити, що рішення про оформлення візи приймається щодо кожної особи окремо виключно уповнова-

А. Олефіров

женим працівником консульства.

Згідно з існуючою міжнародною практикою, оформлення віз є виключно прерогативою державних органів. Фактично видача візи означає надання права на в'їзд в іншу країну. Тому просимо усвідомлювати, що візу не може отримати кожний, хто здатний заплатити за неї. Натомість, віза є певним чином привілеєм на відвідання країни, що оформлюється відповідальною особою в консульстві, яка вирішує питання про видання віз на підставі багатьох факторів, у тому числі правильно та акуратно заповненої візової анкети, у разі потреби – особистої співбесіди та додаткових документів. Також відповідає міжнародній практиці положення українського законодавства, за яким підставою для відмови у видачі візи є некоректна поведінка особи під час звернення до консульської установи України щодо оформлення візи, вияв неповаги до України тощо.

– Як бути відвідачеві консульства, який не володіє англійською, українською або російською мовами?

Основним завданням консульських установ України за кордоном є захист прав та інтересів України, юридичних осіб і громадян України. Водночас, державною мовою в Україні є українська. Тому, у цьому сенсі, питання володіння чи неволодіння будь-якою іншою мовою, крім української, не впливає на рівень виконання Генконсульством зазначеного завдання. Водночас, з огляду на те, що до працівника дипломатичної служби України, серед інших, висувається й вимога щодо володіння ним чужоземними мовами, співробітники Генконсульства України в Нью-Йорку, крім англійської, також володіють німецькою, єспанською, італійською, сербською та хорватською мовами. Крім того, варто, на нашу думку, усвідомлювати, що отримання української візи, як і будь-якої іншої, не є правом кожного чужоземця, а привілеєм, що надається йому від імені України консульськими установами. Тому, у разі неволодіння жодною з вищеперелічених мов, особі треба буде самій попіклуватися про перекладача.

– Що таке легалізація ділових паперів?

У відповідності до Консульського статуту України, а також міжнародної практики, консульська легалізація полягає в установленні і засвідченні справжності підпису, повноважень посадової особи, яка підписала документ чи акт або засвідчила попередній підпис на них, справжності відбитки.

А наш Варварів вистояв...

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – В жовтні 1977 року в Тбілісі полковник КГБ увійшов до готелевої кімнати американського дипломата і протягом п'яти годин пробував його завербувати на співпрацю. Нині цей дипломат вже не живе. А тодішній чекіст нині керує московською фірмою, яка займається послугами охорони чи, як це модно тепер говорити в Україні і Росії, – „секюриті“. Здається, рутинна справа, нічого особливого. Таких історій сотні. Справа в тому, що американським дипломатом був Костянтин Варварів з Вашингтону – один з післявоєнних іммігрантів „третьої хвилі“. Він був уродженцем Волині.

Тоді про цю справу широко писала преса, а Державний департамент писав дипломатичні ноти. Американсько-советські стосунки напружились. Нині про це пише у своїх спогадах колишній полковник – Віктор Черкашин. Для американського читача Черкашин цікавий тим, що йому дістались два з найбільших американських шпигунів – „кротів“ останніх десятиріч: Олдрідж Еймс і Роберт Гансен, які нині сидять в американських тюрмах. А для українського читача цікаве й те, що Черкашин мав до діла з нашим Костем Варваровим.

Два перші зрадили свою рідну країну і завдали їй колосальних втрат (людських і матеріальних). Третій своєї прибраної країни не зрадив. І він, до речі, помер передчасно, з приводу якоїсь не зовсім з'ясованої хвороби.

У своїй книжці „Spy Handler“ (New York: Basic Books, 2005), Черкашин пише про спробу завербувати Костю Варварова, як про рутинну, слабо обдуману операцію, яку КГБ вирішило провести з погляду – ану ж кляне; треба спробувати. Такі дипломатичні скандали, пише він, іноді вербували нових агентів, а частіше закінчувались очорнюванням, поширенням фальшивих інформацій про окремих людей – такі собі негарні ігри між головними противниками у холодній війні.

У 1977 році Костянтин Варварів працював в Американській місії при ЮНЕСКО (Освітня, наукова й культурна організація ООН) в Парижі. Влітку 1977 року, пише Черкашин, почалося планування конференції ЮНЕСКО у столиці Грузії Тбілісі, і він був членом „оргкомітету“ з советської сторони. Паризька резидентура КГБ надіслала йому інформацію, що американську делегацію очолюватиме Костянтин Варварів, уродженець України.

Серед регулярних завдань співробітників КГБ було викривати „колишніх нацистських колаборантів, яких zatrudнюють Сполучені Штати“. Черкашин послав запит до КГБ України і дістав скупі дані про сім'ю Варварових, про те, що батько і один син загинули на війні, а другий син виїхав з України. Доказів про те, що другий син і американський дипломат одна і та сама особа, не було. Але це вистачило для планування операції. Черкашин запропонував її своєму керівникові Володимирові Крючкову (тому самому, що у 1991 році, вже як голова КГБ, організував невдалий переворот проти Михайла Горбачова, знаний як „ГКЧП“), і Крючков затвердив її. План був такий: шантажувати Варварова, щоб

таким чином він став агентом КГБ, а коли відмовиться – розповсюдити про нього дезінформацію як про німецького колаборанта.

З моменту прибуття американського дипломата Варварова до Тбілісі, він був під наглядом чекістів. Першого дня конференції ЮНЕСКО, згадує Черкашин, Варварів брав в ній активну участь. „Біля 11-ої години вечора, Варварів зайшов до своєї готелевої кімнати. Через кілька хвилин я постукав у його двері. Говорячи англійською мовою, я сказав, що я офіцер КГБ і назвав вигадане прізвище“.

Так почалась розмова, яка тривала до 4-ої ранку. Кость Варварів, пише Черкашин, доводив, що він американський дипломат і має імунітет. Він намагався вигнати Черкашина з кімнати. Черкашин зайняв позу всемогутнього чекіста і різними способами погрожував втомленому Варварову, при тому вигадував докази про Варварова, які буцімто КГБ має. Він пропонував американському дипломатові співпрацю з КГБ, інакше КГБ поширить про нього погані інформації, що зруйнує його дипломатичну кар'єру. Біля 4-ої ранку Варварів погодився на співпрацю, але Черкашин пише, що залишив його кімнату з сумнівами щодо цієї згоди. На другий день Костянтин Варварів повідомив Державний департамент про свою нічну розмову з чекістом. Посипались дипломатичні ноти, а керівництво КГБ, щоб закрити невдалу операцію, пустило в рух свою дезінформаційну машину. Але й КГБ дісталось і від партійного керівництва, і від рідного Міністерства закордонних справ, яке вже почало вести політику де-танту з Америкою.

Черкашин пише, що його чекістську кар'єру тоді захистили Крючков і Олег Калугін (нині громадянин США, якого Російська Федерація і президент Володимир Путін особисто вважають зрадником). Вони послали Черкашина до Берліну, аж доки пристрасті в Москві не втихли. А згодом кар'єра самого Черкашина пішла стрімко вгору: він дістав для Советського Союзу Олдріча Еймса і Роберта Гансена, коли працював у вашингтонській резидентурі.

Власне, як Черкашин сам зізнається, не він їх дістав, а вони самі прийшли до нього. За гроші. А вони обидва дуже багато знали про американські державні таємниці. Еймс був керівником советського відділу контррозвідки Центрального розвідувального управління (СІА). Гансен пильнував советських шпигунів з рамені Федерального бюро розслідувань (ФБІ) і таким чином знав, кому передати американські технологічні таємниці, які він збирав собі на службу.

В результаті декілька советських шпигунів, які працювали на США були розстріляні, дуже коштовні американські розвідувальні проєкти звернені проти советів були виявлені, Центральне розвідувальне управління (СІА) почало шукати, де витікає інформація. А високі керівники КГБ дістали різні нагороди.

Це, пише Черкашин, йому не подобалося. Він вважав, що не треба було розстрілювати усіх зрадників, а також і те, що саме американські

(Закінчення на стор. 17)

До останніх подій в Україні

Маємо на увазі події, пов'язані з активними намаганнями нової влади поставити останню крапку у справі вбивства журналіста Георгія Гонгадзе, з арештом трьох причетних до цього злочину київських міліцейських чинів, а також з несподіваним самогубством колишнього міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка. Незважаючи на дещо незрозумілу присутність серед нових урядовців одного старого – Генерального прокурора Святослава Пискуна, діяльність якого викликала чимало запитань і сумнівів протягом першого періоду його прокурорства і ще більше – після того, як наприкінці минулого року Л. Кучма призначив його на цю посаду вдруге, ми віримо у щирість цих намагань, в те, що сини і дочки „помаранчевої революції“, які стали біля керма післяреволюційної України, виявлять неохочість відданість демократичним принципам, і що та остаточна крапка у розкритті непростимого злочину буде означати торжество права і закону в Українській державі.

Разом з тим, смерть генерала Ю. Кравченка, довкола якої снують різні чутки і домисли, змушує думати, що ця справа все ще залишається дуже складною – в такій мірі, що здатна знову, вже вздовж цієї тріщини, розколоти українське суспільство. Тому деякі політики і політичні оглядачі висловлюють побоювання, що уряд, у похвальному бажанні не допустити цього розколу, може спокуситися шляхом, в кінці якого покарання очікуватиме тільки виконавців вбивства журналіста, а не замовників злочину чи підбурювачів до нього. Ми з-за океану не займаємо ніякої окремої позиції, крім тієї, до якої спонукає очевидний факт: якщо самогубство Ю. Кравченка нагло розірвало організаційну ланочку між замовниками і виконавцями вбивства Г. Гонгадзе, то виникає вперте запитання: а може, то було не самогубство? Більше того: Андрій Федур, адвокат лесі Гонгадзе, матері Георгія, за декілька днів до смерті Ю. Кравченка висловив в інтерв'ю Інституту міжнародної інформації передбачення, що экс-міністер стане „цапом-відбувайлом“, на якого перекладуть всю провину за загибель Г. Гонгадзе. Так воно, на жаль, сталося, і це набагато поглибило сумніви щодо того, чи й справді нова влада – можливо, підштовхнута до цього західними миролюбцями – не дала колишньому Президентові Л. Кучмі гарантій недоторканості – в знак вдячності за мирний кінець „помаранчевої революції“ і спокійне передання влади В. Ющенкові.

Що ж далі? Закон – суворий, але це закон. Треба до кінця пройти шлях об'єктивного розслідування справи Г. Гонгадзе. У позиціях Інституту міжнародної інформації та багатьох інших міжнародних журналістичних та правозахисних організацій підкреслюється декілька головних вимог до уряду і правоохоронних органів України, зокрема:

- розстежити всі обставини, що стосуються діяльності незаконних озброєних угруповань, котрі діяли чи діють в межах міністерства внутрішніх справ;
- дати оцінку фактам навмисних перешкод розстеженню вбивства Г. Гонгадзе;
- залучити громадянське суспільство до вивчення записів М. Мельниченка;
- негайно заслухати в парламенті звіт комісії, яку очолює Г. Омельченко, і оприлюднити в пресі результати цього слухання.

Певна річ, процес остаточного розкриття причин і обставин загибелі Г. Гонгадзе буде предметом пильної уваги з боку міжнародних правозахисних організацій, тому ми бажаємо всій команді Президента В. Ющенка перейти через цей тяжкий процес так само стійко, чесно і гідно, як вони вели себе в грудні на київському Майдані Незалежності.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про забутого Кобзаря

Якось останніми днями раз-у-раз насувається на думку пригадка, що це саме місяць березень і годилося б відзначити в якийсь спосіб нашого Кобзаря, як було у звичайні роки за роками у нашому українському календарі подій та відзначень.

Переглядаємо нашу „Свободу“, наш „Український тижневик“ та знаходимо різні повідомлення: про дитячу забаву, про концерт солістів, про зустріч католицьких жінок, про коляду і про писанки, про ще одне відзначення Голокосту і про збори кредитівки.

Як не переглядаємо наші оба видання – як „Свободу“, так і „Український тижневик“, не знаходимо ні одного повідомлення про якийсь концерт чи інший спосіб святкування, яке годиться перенести у березні, у місяці, призначеному на відзначення нашого Кобзаря. Одне одинокі було проголошене традиційне у Науковому товаристві ім. Шевченка відзначення роковин патрона, разом з Українською Вільною Академією Наук, яке саме відбулося останнього тижня.

Але на цьому відзначенні було, як звичайно, небагато публіки, і це з рядів членів обох наукових установ.

А де широка українська публіка Нью-Йорку? Чи немає у нас вже ані відповідних акторів для прочитання декількох поезій, ані хору, що заспівав би декілька пісень до слів Кобзаря? Чи немає членів нашої широкої громади, які були б зацікавлені в участі та підготованні традиційного відзначення нашого найбільшого поета?

Якось дивно відчувати таку байдужість до підготування та переведення таких свят, як саме відзначення роковин Тараса Шевченка. Та ж довгими роками саме це свято було більш ніж традиційним – це було немов закон для української громади, немов свято на рівні з релігійними, як одне, спільне, якого не ділили ані партійні, ані релігійні різниці у нашій громаді.

Традиційне відзначування роковин Тараса Шевченка – це було впродовж довгих років оте спільне свято, до якого стояли у співпраці усі члени української громади, до якого не було застережень, критики чи байдужості. Це свято відзначування у кожному віці, з кожною релігією, з кожною публікою.

Чи можна його так залишити осторонь, так збайдужіти чи так „забути“ про важливість і про значення цих слів Великого Кобзаря, що так часто насуваються на думку усім тим, що вивчили їх у дитячому віці? А може, тепер вже прийшла до голосу оця вікова група українців, мешканців США, для яких вже нічого не кажуть слова Шевченкового „Заповіту“ чи інших його так пророчих слів? А може, тепер прийшла до голосу в українській громаді така вікова група що вже питається: „Шевченко – гу?“. Насувається десяток запитань, на які не маю відповіді.

Одне певне, що сьогодні календар показує 11 березня, а на сторінках „Свободи“ немає ні одного повідомлення про Шевченківські святкування.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видас Український Народний Союз

SVO BO DA

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

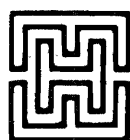
Марійка Осціславська

Передплата – Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

та

Українське Лікарське Товариство
Північної Америки,
Відділ Метрополітального Нью-Йорку

запрошують

на круглий стіл

“Діоксин” і його згубний вплив на здоров'я людини

Про шкідливість отрути, якою ймовірно був отруєний
Президент України Віктор Ющенко

вступне слово

д-р Леся Кушнір, голова відділу УЛТПА Нью-Йорк

провадить Круглим Столом

д-р Марта Кушнір, Медичний Директор Almerica Financial Health Clinic

доповідатиме:

д-р Роналд Літепло, дерматолог, Westchester County

д-р Igor Magun, спеціаліст із внутрішніх хворіб

в суботу, 19 березня 2005 року,
о 5-й годині веч.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Харчі готували в нашому помешканні Катерина Чумаченко - справжня українка

Мій чоловік Михайло Гоян від 1991 року проживає в Україні. „Помаранчева революція” піднесла всіх українців не лише в Україні, але і в діаспорі. Коли Михайло мені подзвонив і попросив допомоги для Майдану, то я відразу відгукнулася.

Я дуже горда, що прийшов час, коли наш народ, а головню наша чудова молодь, стала тим поштовхом, який закінчився успіхом, і ми спільно перемогли. Ми вдячні Валентині Соловій і всім, хто їй допомагав носити харчування для демонстрантів. Мені жаль, що я не могла бути там і допомогати в цій великій потребі. Все це відбувалося в нашому помешканні,

близько Майдану. Але я розчарована нашими людьми в Австралії, які є великі патріоти на словах, а коли треба було дати грошей на підтримку Майдану, то вони витягнули пару мізерних доларів, хоч ми знаємо, що ці люди – не бідні, а навпаки, багатші за нас. Але нехай це буде на їхньому сумлінні. Жити для свого народу і для своєї держави – це свята справа. Наша велика подяка чудовій молоді і всім тим, хто вистояв на Майдані, прийшов час, щоб і ми могли дихати свіжим повітрям свободи на своїй рідній землі.

Марія Гоян,
Аделаїда, Австралія

Дві жіночки з Донецчини приїхали на гостину в наше далеке місто за полярним колом і захотіли побувати в українській громаді, поспілкуватись, на власні очі побачити, як гуртуються українці в заполярному Мурманську. Знайомство відбулося на черговій пробі хору, проте розмова була і про болюче – про минулі вибори в Україні і новообраного Президента.

Жінки з України гнівно говорили про те, що Віктор Ющенко скоро позакриває всі шахти Донбасу і на них чекає тяжке безробіття. Тяжко переймалися і жалкували, що Москва „прасувала” Януковича і тепер не буде подвійного громадянства з Росією.

Найбільше ж їх дратувало, що дружина Президента – українка з Америки. Отут урвався мені терпець! Та аби донбасівці, сказала я, хоч трохи спромоглися стати такими українцями, як американські українці. „Нікагда і нізашто!”, – аж підскочили мої опоненти. Відійшла я від гріха подалі.

Пригадався 1999 рік, коли мене шанобливо і доброзичливо приймали українці Америки. По приїзді до Мурманська я ще довго і зворушливо розповідала всім, які там справжні українці. В кожній українській родині – обов'язково хатній український міні-музей. Є музеї і справжні, великі... Українське радіо і „Рідна школа” для дітей. В українських церквах, а їх по всій Америці незлічимо, Служба Божа правиться українською мовою. Повсюди широкердя і доброзичливість, хоча я для

переважної більшості з них „східнячка” під кожним оглядом. Проте, визначалося і таке, чого неможливо було не помітити – американські українці (за винятком останньої новоприбулої хвилі) пильні, обережні і їх не піддурить жоден, хто улесливо пнеться в „українці”. Пустопорожнє псевдоукраїнство вони помітять водночас, бо і самі „мічені” тяжким досвідом, сталінськими катівнями і великою любов'ю до України. Любов до свого українства прищепили вони дітям з мовою, піснями, танцями, способом українського життя. І не зраджують їхні нащадки, народжені на чужині, тісі пам'яті, того шанобливого пошанівку до прабабківської землі, яку мали змогу побачити лише тоді, коли Україна зголосилася до Незалежності і стала вільною Державою. Вони все прочитали і розпитали у батьків про таку далеку, але рідну і омріяну Україну, і добре розуміються на будь-якому українському питанні.

То невже б спадкоємиця справжніх українців-патріотів Катерина Чумаченко глянула б на ворога України? Тільки бідні мисленням люди можуть припускати, що жінка, яка виросла в оточенні справжніх українських патріотів, могла б зв'язати своє життя з псевдоукраїнцем. Я певна, що дружина Віктора Ющенка є показником його чести, є ствердженням кришталіної проби на політичному і загальнолюдському авторитеті свого чоловіка.

Наталя Литвиненко-Орлова,
м. Мурманськ, Росія

Ми були єдиною родиною

З великою приємністю прочитала статтю, яка появилася 4 лютого під заголовком „З Клівленду до Вашингтону – на вибори Президента”. Її написали Євгенія Бенко, Петро Твардовський та Василь Ліщенський.

Цікаво було читати спостереження наших гостей, які приїхали з Клівленду до Вашингтону голосувати за Президента України.

Хочу лишень уточнити, що в організації харчування наших гостей брали участь Вашингтонські церкви: католицький собор св. Родини, православний собор св. Андрія гостили виборців 21 листопада, а католицька церква св. Трійці приготувала торбинки харчів на дорогу. Контакттером у Вашингтоні на ці акції був Олександр Василенко.

Всі, що брали участь в цих виборчих акціях, були дуже зворушені, та відчували, що хоч ми не могли голосувати, – все ж причинилися до них з харчуванням тих, які приїхали виконати свій обов'язок – обрати Президента України. Тепер ми були справді один, зрілий народ.

Лариса Янів-Фонтана,
Сілвер Спрінг, Мд.

Уточнення прізвища

У статті „86-ий Відділ СУА відзначив своє 40-ліття” („Свобода” від 18 лютого), на жаль, я написала два рази прізвище Наталії Змій з помилкою. Правильне прізвище – Змий.

Божена Ольшанівська,
Ньюарк, Н. Дж.

„Богогласник” – джерело українських коляд

Вже минули Різдвяні свята, під час яких усі ми зі ширим захопленням співали українські коляди, щедрівки, прославляючи народження Ісуса Христа. За класифікацією українського вченого Філарета Колесси, українські різдвяні пісні складаються з трьох основних пісенних груп:

1. Колядки – найдавніші народні пісні, що їх співали з дуже давніх віків на початку року, з приходом весни у березні, ще до реформи календаря Юлієм Цезарем, і продовжують їх співати й досі, але взимку, під час Різдвяних свят. („В полі, в полі плужок оре”, „Ой, сивая та й зозуленька”, численні колядки про військові походи та інші).

2. Щедрівки – також народні пісні, що їх співали (і співають) переважно дівчата (і діти) напередодні Нового року, вінчуючи водночас і господарів й господарині та всьому родові. („Щедрик”, „Щедрий вечір, добрий вечір” та інші.).

3. Коляди – суто релігійні пісні, що змістом своїм пов'язані з народженням Ісуса Христа. („Нова радість стала”, „Бог Предвічний” та ін.).

Мабуть, з уваги на те, що у колядках і щедрівках було дуже мало релігійного змісту, пов'язаного з народженням Ісуса Христа, монаший чин Отців-василіян, який у минулому мав свій монастир у Почаєві, взявся за дуже велике і достойне діло. Припускають, що приблизно у половині XVIII століття Отці-василіяни почали творити, а водночас організували й замовляли у тодішніх поетів і музиків релігійні вірші-пісні, присвячені народженням Ісуса Христа. У Почаївському монастирі Отців-василіян була у той час дуже успішна друкарня, і там друкували цінні наукові і богослужбові книги. Саме у Почаєві 1790 року появилася перше видання великої книги, що її Отці-василіяни назвали „Богогласник”. У першому виданні цієї книги було вміщено 238 різних релігійних пісень, переважно коляд, тобто пісень, при-

свячених народженням Ісуса Христа. Хто творив слова й мелодії цих коляд (і пісень), – ми лише здогадуємося, але досі точно не знаємо. Не знаємо з декількох причин.

По-перше, монахи, зокрема східного обряду, приймаючи вічні обіти, зрікаються не тільки своїх світських, власних імен, але й усе своє життя ведуть у повній покорі й посвяті на прославу Божу і цим немов би перекреслюють своє особисте „я”, жертвуючи себе Богові.

По-друге, згідно з давніми візантійськими традиціями, малярі, іконописці і творці церковних поліхромій ніколи не підписували своїх творів, що були призначені виключно на прославу Бога. Цей принцип могли застосувати й Отці-василіяни, видаючи „Богогласник”.

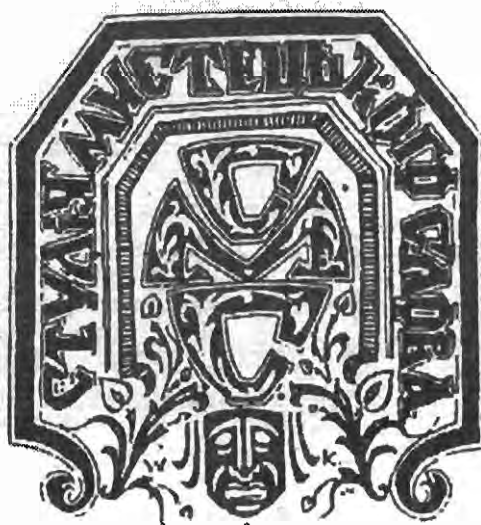
І по-третє, щодо творення віршів-пісень і мелодій (музичного оформлення) коляд, то у другій половині XVIII століття в Україні зберігалися ще досить тривкі традиції музичних цехів, діяли ще т. зв. мандрівні співаки, мандрівні дяки, послугами яких могли користуватися й Отці-василіяни, підготувавши перше видання „Богогласника”.

Після появи у Почаєві „Богогласника” 1790 року, – він швидко здобув собі популярність серед українського народу, бо подібних різдвяних величальних пісень релігійного змісту тоді майже не було або було дуже мало. Не диво, що цю книгу Отці-василіяни два рази перевидали у Почаєві 1805 і 1825 року, а згодом, після того, як російський уряд в 1831 році вигнав Отців-василіян з Почаєва і передав монастир Російській Православній Церкві, – у Львові вийшли друком ще два рази доповнені збірники „Богогласника”: у 1850 і 1886 роках. Крім перевидань „Богогласника”, у львівській та у перемиській єпархіях Української Католицької Церкви окремо видавали багатотисячними тиражами т. зв. кантатки, тобто співаники з багатьма добірками

коляд. Релігійні пісні-коляди з „Богогласника” впродовж приблизно одного століття тотально завоювали „ринку” українських різдвяних святкувань. Більше того, визначні українські композитори у другій половині XIX і впродовж усього XX століття музично обробляли ці коляди для хорів і вокальних ансамблів, надаючи їм ще багатшого мистецько-музичного та релігійного звучання. Це передусім о. Кирило Стеценко, Олександр Кошиць, о. Теофіл Купчинський з Поділля (Тернопільщина), який ще у XIX столітті музично прекрасно оформив „Не плач, Рахиле” та декілька інших коляд. А далі варто б згадати майже кожного другого-третього українського композитора, у тому числі таких визначних, як Микола Лисенко, Василь Барвінський, Станіслав Людкевич, Андрій Гнатин, Михайло Вериківський, Нестор Нижанківський, Я. М. Яциневич і десятки інших, що музичним оформленням коляд спричинилися до збагачення репертуару українських різдвяних пісень. Завдяки всім цим композиторам і отцям-василіянам – український різдвяний репертуар пісень значно багатший і красивіший, ніж різдвяні пісні інших народів світу. Процес музично-мистецького оформлення коляд (також колядок і щедрівок) триває до наших днів.

Але, на жаль, „Богогласник” як збірник і джерело українських коляд досі науково не вивчений. Авторів цієї статті відомо, що один з кращих дослідників української і світової пісенності, Григорій Нудьга, наприкінці 1960-их і на початку 1970-их років мав намір здійснити це. Однак, заляканий реакцією совєтської влади на рух шістдесятників, вищі наукові кола і Києва і Львова, рішуче відмовили його від цього, бо він легко міг опинитись у тюрмі чи на заслання. Отож „Богогласник” і досі чекає свого дослідника, який розкрив би усі його таємниці і красу.

Орест Павлів,
Монреаль, Канада

Приятелі Студії Мистецького Слова

під спонзорством

**Федеральної Кредитової Кооперативи
„Самопоміч“ в Нью-Йорку**

*запрошують колишніх студійців та всю громаду
вшанувати*

**90-ліття
ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ
та 40-ліття
СТУДІЇ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА**

неділя, 17 квітня 2005 р.

THE PIERRE
FIFTH AVENUE AND 61st STREET, NEW YORK

год. 12 – 2:30 по пол.

Весь дохід призначається на підтримку Студії Мистецького Слова та
вистави заплановані на Ювілейний рік Студії.

За інформаціями просимо звертатися до
М. Кебало: (718) 291-4166

Просимо відтяти зголошення та вислати на адресу:

Marta Kichorowska Kebalo 143-20 84th Avenue, Briarwood, N Y, 11435

Зголошую _____ осіб на святочний полуденок 17 квітня:

Залучую чек виписаний на „Ukrainian Stage Esemble“ у сумі _____
(\$125 від особи)

(Просимо подати Вашу адресу та число телефону: _____)

ДЯКУЄМО!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

За культуру ми ще поборемось

Коли ми востаннє зібралися у наметовому містечку на Майдані Незалежності, Тарас Компаніченко сказав, що непогано було б записати пісні, які звучали у дні протесту. Втім, ідея виникла якось спільно – всі її підхопили, не було жодних спречань стосовно авторських прав. Кілька разів зібралися у мене вдома, я записав усіх досить швидко. Потім вибрав найкращі варіанти.

Фестиваль „помаранчевої революції“ має свою історію. Одна компанія надала простеньку апаратуру: два мікрофони, дві звукові колонки, які підключалися до автомобільного акумулятора. Ще були машини з екранами і відповідним обладнанням – ми їх теж використовували як міні-сцени, зокрема – в самому наметовому містечку на Хрещатику. Просто на сходах ставили голосники, маленькі помаранчеві прапорці. Саме на Майдані відчувався брак революційних пісень: стрілецьких, козацьких, дум. Майдан був стратегічною точкою, до якої прикипіли об'єктиви телекамер, і вже на другий-третій день до сцени важко було проштовхнутися. А у тих людей, які випускали артистів на сцену, не було часу й можливості розбиратися, хто чого вартий. Режисер Тарас Грималюк казав, що там чималенька коробка з компакт-дисками зібралася, що їх приносили охочі виступити на Майдані.

Якщо говорити абстрактно – Україна перемогла, ми всі перемогли, і я радий за країну, за народ, за В. Ющенка, але мої власні інтереси – перемога української культури (і традиційної, і рок-культури) – прогнали. Я пов'язую це з перемогою кон'юнктурної музики, завдяки якій увага суспільства переорієнтовується на естрадну пісню і в цілому на спрощене сприйняття культури.

Дві прості причини такого стану: по-перше, „нашоукраїнські“ політики далекі від мистецтва. По-друге, через наближеність до політики саме естрадників і діячів поп-культури. Завжди і скрізь естрадні співаки тяжіли до кон'юнктури, до політики, натомість людям мистецтва не потрібна політична кар'єра, тому що їм зазвичай бракує енергії й суто політичного таланту. З іншого боку, гуманітарний і патріотичний рівень у них досить високий, тому й діяли вони у ці важкі часи, як належить патріотам, – а не використовували момент, бо це некоректно, незвично для них. Ті, хто вміє скрізь проштовхуватися, скористалися нагодою уповні. Втім, переконаний, що за культуру ми ще поборемось, а уряд дослухається до наших голосів.

Олег Скрипка,
Київ

(О. Скрипка – один з виконавців-презентерів компакт-диску „Дух не вмирає, дух не згаса...“)

Справа, збуджена „помаранчевою революцією“

З перемогою „помаранчевої революції“ в Україні розпочався непростий процес самоочищення. Особливо велика праця чекає у східних регіонах України, де купка олігархів протягом тривалого часу нагнітала атмосферу страху, безнадії та бездуховності. Це призвело до поширення серед значної частини населення України комплексу малороса, за яким стоїть зневага до української мови, культури і традицій нашого народу.

Прийняте кучмівсько-медведчуківським режимом українське друковане слово знову набирає особливої ваги, спонукаючи народ думати, піднімаючи його з колін. Цьому, як ніколи, допомагатиме правдиве і пристрасне слово Митрополита Іларіона, увічнене свого часу канадськими українцями в десятках його унікальних книг, що побачили світ у Канаді, а тепер чекають слушного часу, аби прийти до того читача, кому вони колись призначалися – в Україну.

Тепер ці книги прагне перевидати в Україні створена нещодавно в Києві Фундація імені Митрополита Іларіона (Огієнка).

Завдяки небайдужим меценатам з Канади побачили світ такі книги: „Історія української літературної мови“

(2001 р.), „Українська культура“ (2002 р.), „Тарас Шевченко“ (2002 р.), „Розп'ятий Мазепа“ (2003 р.), „Богдан Хмельницький“ (2004 р.), „Свята Почаївська Лавра“ (2004 р.). Тепер готується до друку „Слово про Ігорів похід“. Надзвичайно важливо видати для бібліотек і навчальних закладів східних областей України такі книги Митрополита Іларіона: „Українська Церква“, „Українська Церква за час руїни“, „Моє життя“, „Постання азбуки і літературної мови у слов'ян“, „Українська патрологія“.

Закликаємо людей доброї волі та установи, яким сучасні події та потреби України є близькі, стати меценатами видання цих книг. Кошт друку 2,000 примірників однієї книги – 6,000 канадських доларів. За докладнішими інформаціями звертатися до: Anne F. Ralko, 79 Thornhill Bay, Winnipeg, MB R3T 3W4.

Співголови Фундації ім. Митрополита Іларіона (Огієнка):

Проф. Микола Тимошик
(від України)

Прот. д-р Степан Ярмусь
(від Канади)

Анна Фігус-Ралько
(від Канади)

Українські дороги в майбутнє ведуть обабіч Бугу

„Свобода“ отримала цей лист від редакції журналу „Над Бугом і Нарвою“ з проханням надрукувати. Подаємо з скороченнями.

Перемога „Помаранчевої революції“ прсбудила і в нас, українців поза межами України, нову надію. Надію на те, що врешті наблизиться до завершення процес впорядкування українського духовного простору і будуть неутралізовані руйнівні для національного самоствердження міти. Одним з таких мітів було плекане протягом багатьох післявоєнних десятиріч переконання про Буг як кордон, який відділяє Україну від зовнішнього світу. Але ж історія показує нам зовсім інший образ цієї ріки. Її течія сторіччями була комунікаційним шляхом, ниткою, на яку нанизувалися землі на обох його берегах, на яких жили ті ж самі русини-українці – Галичина з Белзчиною, Волинь з Холмщиною, Берестейщина з Підляшшям. Персональним втіленням соборності цих земель була особа князя і короля Данила, адже без згадки про нього і його нащадків неможлива історія як Володимир Волинського, Галича і Львова, так і Ярослава, Перемишля, Холма, Берестя та Дорогичина.

На жаль, в історії є не лише прямі шляхи та дороги, але й бездоріжжя та манівці, блукати котрими довелося й націям-сусідам – українцям та полякам. І коли в початках ХХ сторіччя настав час відбудови „національних господарств“, виявилось, що немає між ними необхідної заповіді доброго сусідства – загальновищаної межі, а Україна й Польща, як сіяські сестри, зрошені цими пограничними землями, які політичні еліти обох націй вважали своїми. Спроби їхнього розділення виявилися не прецизійною хірургічною операцією, а звичайним різанням по живому військовим багнетом і рубанням кістяка сокирою...

Вкінці, за участю чужих сил, проведено державний кордон й етнічно зачищено пограничні території. Потерпілим від цього українцям і полякам залишився біль й почуття кривди та втрати – перші сумують за забуланими „етнічними землями“ та „княжими столицями“, другі за „польськістю Львова“ та взагалі за „кресами всхідними“. Але ж як довго можна жити роздумами про те, скільки хто кому поля приорав, рікою сліз не допливемо в майбутнє... Тому, хоч думаючи про Лемківщину, Надсяння, Холмщину й Підляшшя – землі, які після 1944 року стали „Закарпаттям“ (хоч... саме через це вони вже зараз „в Європі“), не можна забути про сум, то все ж таки треба шукати краси. Наші предки з незапам'ятних часів будували свої оселі для мирного життя, твердині для захисту під час воєнних лихоліть та церкви для молитви Богів. І протягом тисячоліття створили вони тут красу, яка хоч і понівечена часом, збереглася в неповторних обрисах вишліх ще дерев'яних церков та придорожніх капличок і хрестів, в кам'яних пам'ятниках на могилах предків, в прикрасах сільських хат та в самому краєвиді, вписаному в людські душі й відображеному в творах рук та умів чергових поколінь.

І ця краса щоденно звучить в Україні – в музиці національного гімну, автор якої, Михайло Вербицький (1815-1870), народився в лемківському селі Улюч та спочив на вічність у надсянських Млинах (неподалік від Ярослава, заснованого великим київським князем, якого нащадки нарекли Мудрим). Звучить ця краса в незабутніх віршах іншого сина Лемківщини, Богдана-Ігоря Антоновича (1909-1937), найвидатнішого після Івана Франка поета Галичини; відчуємо її врешті в творах цих всіх письменників та мистців України, яких родове коріння виростає зі схилів Бескидських гір та

нів Перемищини, Холмщини та Підляшшя. Хранителями та співтворцями цієї краси стараємося бути й ми, українці, які всупереч нищівним вихрам минулого втрималися тут, на батьківській землі, та зберегли пам'ять роду. В десятках церков і сьогодні відбуваються відправи у східному обряді, в школах відбувається навчання української мови, діють суспільно-культурні організації (Об'єднання українців у Польщі, Об'єднання Лемків, Союз українців Підляшшя тощо), виходить преса, діють самодіяльні хори та колективи, працюють мистці та письменники.

Щороку від Лемківщини до Підляшшя відбувається цілий ряд імпрез – „Лемківська Ватра“ (Ждиня, Лемківщина), „На Івана, на Русаля“ (Зиндранова, Лемківщина), „На Івана, на Купала“ (Дубичі Церковні, Підляшшя) та „Ніч Купали“ (Посада Риботицька, Надсяння), Польсько-українські музичні зустрічі (Черемуха, Підляшшя), Фестиваль української культури „Підляська осінь“ (Більськ, Підляшшя) тощо. Кожного року на ці культурні заходи організатори запрошують також виконавців з різних регіонів України. Окреме місце в культурному краєвиді займають музеї просто неба з пам'ятками української народної архітектури, організовані як державою (як у Сяноку, де презентована архітектура лемків, бойків та долинян) та виниклі з приватної ініціативи – в Зиндранові (Лемківщина), Голі (Південне Підляшшя) чи Біловежі (Північне Підляшшя).

Отже, навіть ця невеличка жменька фактів та імен показує, що Лемківщина, Надсяння, Холмщина і Підляшшя, незалежно від ліній сучасних політичних кордонів, є невід'ємною частиною українського національного простору – тут народилися люди й відбувалися події, без яких україн-

ська історія та культура були б набагато бідніші. Зрештою, досі українство тут – це не лише минуле, але й живий, творчий потенціал, котрий можна використати в інтересі України та українсько-польського порозуміння.

Тому нашим натуральним прагненням є, щоб в календарі подій, передбачених в рамках „Року України у Польщі“ вписати також заходи, які б ширше показали постійну присутність українських акцентів в історичному та культурному краєвиді сучасної Польщі. Першим заходом цього роду може бути відкриття каплиці-пантеону над могилою Михайла Вербицького в Млинах, побудованої з ініціативи Львівської обласної адміністрації та за сприяння органів державної влади і місцевого самоврядування Польщі.

Зрозуміло, що така подія не могла б відбутися без присутності перших осіб обох держав. Для Президента України не була це перша зустріч з українськими місцями Підкарпатського регіону, адже ще у вересні 2003 року, під час чергового Польсько-українського форуму в Криничі, В. Ющенко покладав квіти на могили всесвітньвідомого лемка, маляра-примітивіста Никифора Криницького (Епіфана Дровняка), зустрічався з представниками Об'єднання українців у Польщі та Об'єднання лемків. Хочеться тут пригадати і слова В. Ющенка під час минулорічних урочистей в Батурині: „Хто забуває власну історію, не має нормального майбутнього“.

На обох боках міждержавного кордону, проведеного орієнтовно за лінією, накресленою у 1920 році англійським міністром Керзоном, залишилися сліди минулого: польського в Україні й українського у Польщі. І зараз цей вцілілий історично-культурний багаж має стати взаємним вічним депозитом, про який обидві нації й держави повинні дбати як про своє власне духовне багатство – щоб врешті мати нормальне майбутнє.

Юрій Гаврилюк,
м. Більськ на Підляшші, Польща

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

XXV Шевченківська конференція

НЬЮ-ЙОРК. – В суботу, 5 березня, в приміщенні НТШ-А відбулася річна Шевченківська конференція, з участю представників Української Вільної Академії Наук та її головою д-ром Олексою Біланюком у проводі. Співучасниками конференції були також Український науковий інститут Гарвардського університету і Гаріманський інститут Колумбійського університету.

Конференцію відкрила д-р Лариса Онишкевич, голова НТШ-А, вдумливим словом про 25

спільних Шевченківських конференцій, які пройшли впродовж років та з яких кожна мала відповідний зміст та відповідне значення. Почин до цих спільних Шевченківських конференцій дали голова НТШ-А Ярослав Падох і Юрій Шевельов, голова УВАН-у, з підтримкою Омеляна Прицака і Григорія Грабовича. Л. Онишкевич підвела підсумок минулих конференцій, на яких було майже 100 доповідей, виданих у двох збірниках. Завданням конференцій було плекання кадрів нових науковців з українознав-

ства, як також несення інформації про Т. Шевченка в англomовний світ. У висліді щорічних конференцій зросло зацікавлення Т. Шевченком, яке сьогодні, на думку доповідачки, слід використати як тут, так і в Україні, бо саме в Україні є до того тепер відповідний науковий клімат. Завданням конференцій, на думку голови НТШ-А, є також плекання шевченкознавства в українознавстві. Питанням, чи не пора переосмислити свої завдання в тому напрямі, д-р Л. Онишкевич закінчила своє слово.

Першою з доповідачок була д-р Анна Процик (УВАН), яка говорила про Т. Шевченка і велику польську еміграцію, аналізуючи вплив польської літератури на Т. Шевченка і приязнь Т. Шевченка із польськими поетами, особливо з Б. Залеським.

Другим доповідачем був д-р Михайло Найдан, який зосередився на перекладах поезій Т. Шевченка на англійську мову, причому їхню українську версію читала А. Березовенко.

Останнім доповідачем був д-р Григорій Грабович (УНІГУ), який цікаво аналізував малярство Т. Шевченка, підкреслюючи це відповідними прозірками з картин поета. Він звернув увагу на доволі часте поєднання цих двох „муз” у творчості відомих творців. Однак підкреслив, що великі мистці Заходу не займали таких національних позицій, як Т. Шевченко. Він також звернув увагу на те, що Т. Шевченко спершу малював, а шойно відтак почав писати вірші, тому є великий вплив його мистецтва на поезію. Закінчив низку доповідей своїм словом президент УВАН д-р Олекса Біланюк, підкреслюючи, що ми маємо щастя святкувати Україну „з новим, праведним законом” та з надією, що уряд України зуміє виконати рішення „помаранчевої революції”.

Дискусія доповідачів з учасниками конференції, якою вміло провадив д-р Василь Махно, продовжувалась ще довго при каві.

О. Кузьмович

На конференції в НТШ

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - Нью Йорк
повідомляє все членство, що

**54-і Річні
Загальні
Збори**
відбудуться в неділю,
13-го березня 2005 р.
о год. 2:00 пополудні,

у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку

Цього року вигасає каденція слідуючих трьох членів Дирекції:
Любомир Зелик, Орест Глут, Катерина Попович.

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:
SELF RELIANCE (NY) F.C.U.
108 Second Avenue
New York, NY 10003 Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

Ukrainian Summer School 2005

27 June – 5 August

Learn Ukrainian in
an immersion
setting

Walk the
picturesque streets
of medieval Lviv

Enjoy the famous
hospitality of the
Ukrainian people

UKRAINIAN CATHOLIC
UNIVERSITY
Ukrainian Summer School
Vul. Svientsitskoho 17
79011 Lviv, Ukraine

Tel no: 380 32 240-99-40
Fax no: 380 32 240-99-50
e-mail:
ukrainiansummer@ucu.edu.ua

- Faculty of native speakers
- Experienced teachers of Ukrainian as a foreign language
- Beginning, intermediate and advanced levels
- No previous experience of Ukrainian is required
- Visit: <http://www.ucu.edu.ua/uss>
- Academic Calendar: The full program lasts from 27 June – 5 August 2005 and is divided into two 3-week study periods (each equivalent to a 4-credit semester course).

Поклін Марусі В. Бек - в 40-ий день відходу у вічність

Ось уривок з листа від 27 листопада 1993 року:
„В мене була особлива причина познайомитись з Вами, коли я дізналась, що Ви є дочкою пані Наталії Чапленко. Навпевно Вам відомо, що я була знайома з панею Чапленко ще в Коломиї. Вона була тоді пластовою полковницею, полку імені Ориси Завісної, а я – ученицею жіночої гімназії та пластункою. Часто приходилось нам співпрацювати. У прилозі пересилаю Вам знімку, яку я видала із своєї скарбниці спогадів. Це сценка з пластової прогульки в Карпати в 1923 році. Ми зфотографувалися з місцевими гуцулами, які гостили нас у своїй хаті (хижі). Ваша мати сидить в другому ряді (внизу), третя з лівої сторони біля сл. п. Ориси Шипайливої. Я сиджу з другого боку з мандоліною в руках, біля гуцула, що грав на цимбалах... Сподіюсь, що може ця знімка справить Вам приємність як проблиск у минулину... В належній пошані – Маруся Бек”.

Одержавши цього листа, я була заскочена, що це Маруся Бек, велетень жіночого руху та надзвичайних професійних, соціально громадських та політичних досягнень ХХ століття, з такою скромністю пише до мене. Цей лист започаткував наше листування, яке тривало аж до часу відходу у вічність Марусі Бек 30 січня 2005 року.

Про Марусю Бек я найбільше знала від матері та з преси. Не раз довелося мені слухати про початки розвитку Пласту в Коломиї, про патріотизм молодих пластунок, про любов до своєї Батьківщини, про боротьбу за оборону України та її поневоленого народу, про саму ідентичність бути українкою. Маруся Бек не тільки вітілювала усі ці прикмети, але впродовж свого працелюбного життя виконувала кожну нагоду, зокрема на американській політичній арені, якої вона була учасником, щоб стати в обороні тих, які були поневолені, особливо жінок в часи комуністичного режиму Радянського Союзу.

Марія Вірджинія Бек народилася 29 лютого 1908 року у Форд Сіті, Пенсильванія, у родині свідомих українських емігрантів з Лемківщини, Анни і Михайла Бек, які зуміли виховати дев'ятеро дітей в українському дусі та традиціях. Після закінчення народної школи в Америці батьки вислали Марусю та брата Івана на Україну, де Маруся навчалася у жіночій гімназії в Коломиї. Це дало нагоду Марусі вивчити та удосконалити українську мову, історію та стати свідком боротьби за незалежність. Повернувшись до Америки в 1925 році, Маруся вступила до Пітсбургського університету, де після одержання ступеня бакалавра продовжувала студії на юридичнім факультеті, який закінчила в 1932 році. Опісля здобула докторат з юридичних наук. Разом з братом Іваном вони заснували школи українознавства у Пітсбургу, в яких самі навчали та постійно пригортали молодь до української церкви, громади. Згодом переїхали до Дітройту, Мишиген, де Маруся здійснила свою надзвичайну політичну кар'єру, яку завершила, коли стала першою жінкою, обраною на пост президента Міської ради Дітройту.

1932 рік був роком першого конгресу від заснування Союзу Українок Америки в 1925 році, на якому молода юристка була головним доповідачем та виголосила зворушливу двомовну промову. Саме тут виявився її надзвичайний талант оратора, і вона собі усвідомила його важливість. У наступних роках Маруся організувала Відділи СУА у штатах Пенсильванія, Нью-Йорк та Мишиген, включно з Окружною Управою СУА в Дітройті у 1933 році.

Союзняки Відділів Округи Дітройту увесь час підтримували, шанували, гордилися нею та любили свою Марусю. Від того часу Маруся брала участь у багатьох конвенціях СУА. У 1993 році Союз Українок Америки надав Марусі Бек найвище звання – Почесної членки СУА. Коли Союз Українок Америки готував-

ся до конвенції в 2002 році, я одержала від неї копію її першої промови, яку я з великим захопленням прочитала та подивляла 24-річну молоду жінку, її енергію, ентузіазм, позитивне наставлення – її візію. Та ось на 94-му році життя, рівно 70 років після її першого виступу, Маруся Бек виголосила зворушливу (не раз до сліз) промову, без клаптика паперу, без жодних записок. Молоді покоління союзнянок, включно з новоприбулими з України, почули її могутню розповідь про жінку-українку, борця за Україну, берегиню її історії та спадщини. Маруся Бек сильно вірила, що, переступивши усі перепони, Україна стане господарем своєї держави. Піднесені на душі союзнянки захопились до дальшої праці. Ніхто не міг передбачити, що це буде її остання промова на Конвенції СУА. (Див. „Наше життя”, жовтень 2002 року).

Заснування Світової Федерації Українських Жіночих організацій у 1948 році Маруся Бек уважала великим надзвичайним кроком українського жіночого руху в діаспорі України. У своїй промові на відзначенні золотого ювілею СФУЖО в 1998 році у Торонто, Канада, вона підкреслила, що „в об'єднанні є велика сила, і українське жіноцтво зрозуміло і рішило творити це об'єднання, і скажу, що зробили це далеко наперед українських мужчин. Я молю Бога, щоб вклав в нас одну думку, що тільки в об'єднанні є дійсна сила. І коли ми приймемо цю правду, то зможемо придушити наші розбіжності, які б вони не були, політичні чи релігійні, станемо рука в руку одною лавою, і з нами, а не проти нас, піде наша молодь...”. Завдяки Почесній членці СФУЖО Марусі Бек, від 1959 року СФУЖО проводить літературні конкурси для жінок, молоді та дітей.

У 2003 році Світовий конгрес українців, який відбувся у Києві, надав Марусі Бек найвищу нагороду та відзначив цю унікальну жінку медалею св. Володимира Великого. І на 95-му році життя, у супроводі Альберти Цеплої, Маруся Бек поїхала в Україну, патріоткою якої вона була продовж свого трудолюбивого життя. Почули її красномовність співвітчизники та делегати діаспори з усіх кутків світу, від сходу до заходу. Неймовірним був факт, що вона зуміла захопити слухачів, які мов зачаровані слухали її слова бадьорості, патріотизму та любови до Батьківщини.

Маруся Бек, американка українського походження, зуміла поєднати та удосконалити своє професійне становище у політичному американському світі та пробити дорогу другим жінкам в Сполучених Штатах Америки. Вона зуміла поєднати американську приналежність та свою українську ідентичність-спадщину. Вона використовувала свою пози-

Маруся Бек у 2001 році в день 93-річчя.

цію як президент Міської ради Дітройту в обороні поневоленої України, де тільки могла. Після її виступу у Клівленді, Огайо, 30 травня 1965 року у вшануванні Кардинала Йосифа Сліпого, якого вона назвала „Святим борцем за волю України” (Saintly Freedom Fighter of Ukraine), її промова англійською мовою, за рекомендаціями сенатора Франк Дж. Лауше (Frank J. Lausche) повністю стала частиною Конгресового звіту США від дня 6 серпня 1965 року під #18926 (Congressional Senate Record #18926). Це тільки один приклад, а їх можна подати значно більше.

Один лист до мене Маруся Бек закінчила словами: „Хай сонце завжди світить через Ваше віконце!”, і підписала: „Заморська дитина України – Маруся Бек”.

Тут слід додати, що Маруся Бек була не тільки вірною заморською дитиною України, а також заслуженою громадянкою Сполучених Штатів Америки, зокрема міста Дітройту, Мишиген. Для мене Маруся Бек є найбільш визначною та надзвичайною українкою в США ХХ століття, і я дякую Богові за те, що мені пощастило особисто з нею познайомитися, інколи спілкуватися та листуватися впродовж 12 років. Її листи – це мої найцінніші скарби, які вкладаю з глибокою пошаною до скарбниці спогадів про Почесну членку СУА д-р Марусю В. Бек.

Анна Кравчук,
Почесна голова СУА

1923 р., Коломия. В другому ряді – Наталія Стефанів-Чапленко, далі Орися Шипайло і Маруся Бек (з мандоліною).

Summer Camps at Soyuzivka

Discovery Camp 8-12

Calling all future explorers! Begin to rock-climb, hike and swim in mountain lakes. Learn about wildlife eco-history, basic first aid, survival.

Week 1 July 10 - 16
Week 2 July 17 - 23
Week 3 July 24 - 30
\$400 UNA member
\$450 non members

Adventure Camp 13-16

New adventures every day! Learn camping essentials: orienteering, wilderness first aid and rescue, water safety, tracking and survival skills, wildlife awareness and eco-history.

Week 1 July 17 - 23
Week 2 July 24 - 30
\$500 UNA member
\$550 non members

Tennis Camp 10-18

Intensive two weeks with instruction and competitive play directed by George Sawchuk. Includes room, boards, 24-hour supervision. Limited to 45 participants. Weeks June 26 - July 8
\$540 UNA member
\$590 non members
\$120 Instructor fee per student

Additional brochure information about camps and requirements is available online at www.Soyuzivka.com
A \$75 deposit is required for pre-registration.

All camps are bi-lingual and geared toward a better understanding of Ukrainian culture and heritage.

Chemney Youth Camp 4-7

A day camp filled with daily activities of dance, song, games and crafts. Includes kid's lunch and T-shirt. Unless noted, is based on in-house occupancy of parent or guardian.

Week 1 July 17 - 22
Week 2 July 24 - 29
9:30 AM - 1:30 PM Daily
\$150 per camper
\$190 if not an overnight guest

Exploration Day Camp 7-10

Six hours of fun-filled activities in this new day camp.

June 27 - July 1
July 4 - July 8
\$100 per week or \$25 per day

Soyuzivka Scuba Diving Course 12 and up

One week will complete academic, confined water and open water for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba diver instructor. Pre registration is required. Check on line brochure for additional information.

July 31 - August 5
\$400 course fee
\$120 deposit required
All fees payable to George Hanushevsky

Traditional Ukrainian Folk Dance Camp 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers. Room, board, 24-hour supervision. The camp will end with a grand recital on August, 20. Limited to 60 participants.

August 7 - 20
\$610 UNA members
\$660 non members
\$275 instructor's fee payable to "UCDA"

Загальні збори товариства Об'єднання українців Америки „Самопоміч”

ВОРЕН, Миш. – 1 грудня 2004 року відбулися загальні збори в домові товариства ОУА „Самопоміч”. Голова Василь Колодчин відкрив збори, привітав присутніх і всі однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих членів. До президії ввійшли: голова – Зенон Василькевич, секретар – Ольга Гриньків. Протокол попередніх загальних зборів прочитала О. Гриньків, який прийнято.

Товариство „Самопоміч”, відділ у Дітройті, існує вже 55 років, його завданням є допомога потребуючим в Америці, а особливо в Україні. Головою згаданого Товариства є довгі роки В. Колодчин, а референтом Суспільної опіки – Ліда Колодчин. В. Колодчин в радіо оголошує про потреби грошей чи одягу на висилку в Україну, а Л. Колодчин – потребуючим в Америці і Україні та новоприбулим з України з пошуком праці, меблів, транспорту до лікаря тощо. Крім того, з членами Товариства Г. Папіж, Марією і Ярославом Базюками відвідують хворих у лікарнях, в домах самотніх, чи у притулках для старших, зокрема перед Різдвом і Великоднем, з святочними дарунками.

Сліпим і калікам з Фонду „Брайла” Суспільна опіка кожного року дає по 20 дол., які доставляє довірена особа до їхніх мешкань у Львові. На прохання д-р Роман Колодчин уділює професійну допомогу тут потребуючим. Шумило Ірена помагає мешканцям Українського села при звороті податку за опікування.

Вислано комп'ютери в Україну до університету і церковних організацій. Їх подарував д-р Р. Колодчин зі шпиталю, що купував нові. Висилку пакунків здійснено з грошевою допомогою, складеною особами з громади.

При товаристві „Самопоміч” є Клуб сеньйорів, якого головою є Володимир Гриньків. Клуб посилає також пакунки одягу й харчів до України: інвалідам у Чорткові, інтернатіві

у селі Лівчиці, Жидачівський район, трьом бібліотекам – в Луганську, Симферополі і Кам'янець-Подільському, жінці, що в аварії втратила доньку і свої ноги, вислала гроші на протези, спаралізованому хлопцеві в Надвірній – гроші на лікування, каліці без обох рук – гроші на протези, та потребуючим, що оголошуються в українських часописах.

Фінанси на висилку сеньйори здобували особистими датками і льотеріями, а в цьому році одержали на дальшу працю від кредитівки „Самопоміч” 500 дол., а від креди-

тивки „Будучність” – 100 дол., за що Товариство сеньйорів складає щире подяку.

Нова Управа на 2005 рік: голова – Василь Колодчин, заступник голови – Володимир Дигдало, секретар – Ольга Гриньків, скарбник – Ірина Шумило, референт Суспільної опіки – Ліда Колодчин.

Члени управи: Галина Папіж, Ярослав Базюк, Марія Базюк, Осип Бігун, Степан Феденко, Зенон Василькевич, Люба Федорко.

Контрольна комісія: Любомир Липецький, Адріян Блюй, Йосиф Постоловський.

Сходина закінчено при дружніх розмовах та перекусці, приготованою Л. Колодчин і Г. Папіж.

Ольга Гриньків

Управа товариства ОУА „Самопоміч”, Відділ у Ворені, Миш.

Шановні Пані і Панове!

В імені Клубу Сеньйорів УНСоюзу маємо шану запросити Вас на річний З'їзд сеньйорів УНСоюзу, який відбудеться на Союзівці. Для загальної інформації подаємо, що Клуб сеньйорів УНСоюзу є активним вже понад 30 років. Метою сеньйорів УНСоюзу є зберегти і плекати українську спадщину, сприяти єдності громади, розвивати товариську діяльність і підтримувати громадське життя українців в Америці. Маємо надію, що Ви зможете приєднатися до нас. Хочемо, щоб ця конференція була якнайбільше цікавою і тому радо візьмемо до уваги Ваші поради і коментарі щодо програми.

Запрошуємо громаду на

З'їзд сеньйорів УНСОЮЗУ НА СОЮЗІВЦІ

Початок у неділю, 12 червня (включно з вечерею) до п'ятниці, 17 червня (включно зі сніданком) 2005 р.

Seniors visiting the UNA Home office in 1998.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. Побут включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет та розвагові програми.

Ціна для членів УНСоюзу – одна особа 375 дол., для двох осіб в кімнаті 315 дол. від особи.

Для не-членів – одна особа 425 дол., для двох осіб в кімнаті 335 дол. від особи. Тільки бенкет – 30 дол.

Всі ціни включають податок і чайові.

Телефон на Союзівку у справі реєстрації: (845) 626-5641

У справі зорганізування автобусу із вашої місцевості для 25 осіб або більше просимо звертатися до Головної Канцелярії на тел.: (973) 292-9800 (3071)

Тиждень Клубу сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним.

Оксана Тритяк, Головний організатор УНС, Президент Клубу сеньйорів УНС.

Сумівський бал дебютанток – свято юності

Дебютантки з ескортами танцюють менюет.

СІКОКУС, Н. Дж. – Крайова управа Спільки Української Молоді Америки (СУМА) 5 лютого в готелі „Кравн Плаза” влаштувала бал дебютанток. Сумівська родина з приємністю представила 12 юначок з надією, що вони будуть творити штаб нових виховниць в СУМ-і та займуть відповідальні провідні функції в українській громаді.

Голова підготовчого комітету Євгенія Кузьмович-Блага відкрила 41-ий бал дебютанток і передала даліше ведення Олі і Павлові Фігілям. Богдан Гаргай, голова Крайової управи СУМ, привітав присутніх і висловив визнання

св. п. Корнелеві Василюкові, який був одним зі засновників балу дебютанток, довголітнім головою організаційного комітету балу та культ-освітнім референтом Крайової управи СУМ. Одна з сторінок програмки балу була присвячена Корнелеві Василюкові.

Після молитви під оплески гостей відбулося представлення дебютанток, їхніх ескортів та батьків дебютанток. Молоді пари встали до танцювального входу, який підготував молодий хореограф сумівських танцювальних ансамблів в Йонкерсі Гриць Момот.

В числі дебютанток (з ескортами) були: Каріна-Елісавета Вінярська (осередок Гартфорд) з Христовим Русиняком, Наталя-Віра Глушко (осередок Нью-Йорк) з Тарасом Кулиничем, Христя-Мишел Дескевич (осередок Сиракюз) з Романом Палиликом, Наталя-Галина Кебало (осередок Гартфорд) з Петром Дробенком, Катя-Ана Клебен (осередок Випані) з Ериком вон Гофеном, Уляна-Марія Романів (осередок Пасейк) з Михайлом Бибельом, Моніка-Анна Савчук (осередок Йонкерс) з Михайлом Капітулом, Дженіфер-Ганя Сорано (осередок Гартфорд) з Петром Колінським, Ганя-Наталка Стройник (осередок Гошен) з Михайлом Павликом, Наталя Устименко (осередок Гартфорд) з Дам'яном Шуром, Стефанія-Христина Шафран (осередок Гартфорд) з Христовим Йойдичем і Александра-Іванка Шкафаровська (осередок Йонкерс) з Маркіяном Фричом.

Дебютантка Стефанія Шафран чудово виголюсила „Приречення дебютанток СУМ”.

У своїх профільних портретах дебютантки представили мрії на майбутнє: Каріна Вінярська має бажання стати психіатром, Наталя Глушко – науковим дослідником, Христя Дескевич хоче працювати в ділянці медицини, Наталя Кебало – викладати історію та мистецтво в початковій школі, Катя Клебен хоче стати лікарем, Уляна Романів – малярем або займатися проєктуванням сцен, Моніка Савчук – психологом, Дженіфер Сорано – куратором музею та археологом, Ганя Стройник – вчителькою початкових класів, Наталя Устименко хоче працювати в підприємстві, Стефанія Шафран хоче бути дизайнером внутрішніх устаткувань, Александра Шкафаровська – морським біологом.

Після презентації дебютанток уся сумівська родина спільно з гостями брала участь в забаві, для якої грали оркестри „Золота булава” і „На здоров'я”. Багато молоді взяло участь в коломийці, яка тривала понад 30 хвилин і стала доказом любови до народних танців і вкладом у працю танцювальних гуртків, які існують майже в кожному осередку СУМ. Присутні забавлялися до ранку.

Орест Козіцький

Сумівські дебютантки 2005 року.

Фото: Wowk Photography

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

Низькі
Рати!

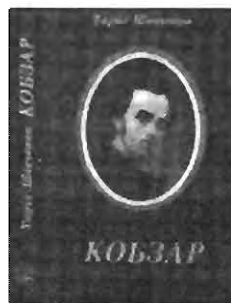
УНСоюз уділяє
своїм членам

по доступних
відсотках

Гіпотечні позички

MORTGAGES

Потелефонуйте сьогодні!
(800) 253-9862 дод. 3036

Шановна українська громадо!

Закінчився 2004 рік – Ювілейна
190-та річниця уродин **Тараса Шевченка**
геніяльного поета і національного пророка
нашого народу.

Подаруйте з цього приводу для шкіл, наукових
інститутів, університетів, бібліотек і Збройних Сил,
а також Ваших рідних в Україні

**Ювілейне видання „КОБЗАР”
Тараса Шевченка.**

Ціна з пересилкою в Україні, Канаді і в США тільки 15 дол.

„Кобзар” – книжка середнього формату, 437 стор., у твердій обкладинці з паперовою обгорткою за редакцією д-ра Василя Сімовича і з післямовою академіка д-ра Миколи Жулинського, колишнього міністра України, в доступній формі дає читачеві національну, непофальшовану більшовиками інтерпретацію творчості нашого геніяльного поета і національного пророка.

Замовлення і чеки, виписані на Т. Shevchenko Kobzar,
просимо надсилати на адресу:

Shevchenko Centre

2150 Bloor Street West, Suite # 96, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8

Tel.: (416) 239-4407

„Доаєн” означає - провідник

Нотатки про 45-ий щорічний бал дипломатів у Чикаго

Анатолій Гороховський

В середині 30-их років в нашому селі Козачівка, що на Вінничині, кінотеатру не було. Щоб подивитися фільм, люди добиралися до районного центру – до Жмеринки. Дорога не близька – майже десять кілометрів.

Якось старшоклясники довідалися, що у тому кінотеатрі показуватимуть фільм присвячений дипломатам. Гурт хлопців вирішив після лекцій махнути пішки до Жмеринки. Був холодний зимовий день, снігопад сліпив очі, дорогу замело, однак ми вперто йшли вперед, долаючи стихію.

До клубу дісталися ледве живі, однак фільм подивилися і всю зворотню дорогу обговорювали його зміст. Все було нам зрозуміло, та ніяк не могли здогадатися, що означає слово „доаєн”, яке неодноразово згадувалось у фільмі. Вирішили наступного дня звернутися до нашого вчителя історії Володимира Потульницького.

Ми поважали його за те, що він, окрім підручника, використовував додатковий матеріал. Коли ми вивчали повстання під керівництвом Устима Кармелюка, то В. Потульницький не тільки розповів, що народний ватажок народився і провів юнацькі роки неподалік від нас в селі Головчинці, а й повіз нас туди на екскурсію. Отож виявилось, що слово „доаєн” походить з французької мови і у перекладі на українську означає *провідник, старшина*, який представляє дипломатичний корпус у певній країні.

Минуло більше півстоліття – я знову почув це слово. Було це так. Я зателефонував Генеральному консулові України у Чикаго Борисові Базилевському у справі, яка стосувалась моєї майбутньої статті.

– Прошу пробачення, – відповів він, – однак зараз не можу продовжити розмову, поспішаю на зустріч з дипломатами, запізнюватись не маю права, бо я „доаєн”. Запрошую вас взяти участь в цій зустрічі, яка, на мій погляд, має бути цікавою.

Довго умовляти мене не треба було, захопивши диктофон та фотоапарат, я помчав до готелю у центрі багатомільйонного міста.

Чим сподобалося Чикаго дипломатам?

Напевно, не всі читачі знають, що в Чикаго діє майже 80 Генеральних консульств, які представляють різні держави.

Чикаго – великий культурний і промисловий центр. Третина високотехнологічної продукції США виготовляється у Чикаго та на підприємствах штату. Мешканці міста гордяться знаменитою товарною біржею, добре розвинутою транспортною мережею. 32 сталеві магістралі країни сходяться на місцевому залізничному вузлі, який вважається найбільшим у світі. Серед летовищ планети рекордсменом за кількістю перевезених пасажирів протягом року вважається чикагське летовище „О’Гера”. Значний обсяг перевезень пасажирів та вантажів припадає на долю водного транспорту.

У Чикаго діють всесвітньо відомі компанії „Боїнг”, „Моторола”. Бюджет міста складає понад 4 мільярди доларів на рік. Це більше піввікового бюджету всіх африканських країн, разом взятих, за винятком Південно-Африканської Республіки.

Саме в Чикаго видатний вчений Енріко Фермі у 1942 році вперше одержав ядерну реакцію. В Чикаго більше лавреатів Нобелівської нагороди, ніж, скажімо, в Росії. Першу Нобелівську нагороду за зміцнення миру отримала у 1931 році американка Джейн Адамс. Вона створила у Чикаго організацію, яка допомагала емігрантам влаштовуватись у Новому Світі.

Ще один важливий показник. За останні роки з Чикаго встановили побратимські взаємини 22 міста світу. Комітет „Чикаго-Київ” очолює відома громадська діячка Марта Фаріон.

Щорічний традиційний бал

Чикаго – місто оригінальної архітектури, зокрема споруд, де проводяться міжнародні з’їзди, конференції, виставки. Славляться своєю майстерністю також художники, скульптури, дизайнери. Свій високий хист вони продемонстрували

в оформленні танцювального залу готелю „Гілтон”, в якому відбувся бал дипломатів. Картини, що прикрашають стелю і стіни залу, декоративне скло, кришталеві люстри, підлога, застелена килимами з загадковими малюнками – все це створювало справді святковий настрій.

Заля гомоніла багатьма мовами, своїм національним одягом виділялися дипломати, які представляли країни Азії та Африки. Гості, а їх було понад 500, сіли за гарно прибрані столи, а до мікрофону підійшов даєн консульського корпусу Борис Базилевський. Він привітав своїх колег із 45-им щорічним традиційним балом, який цього разу був присвячений наданню фінансової допомоги країнам, котрі потерпіли від цунамі.

Керівник консульської установи Індонезії у Чикаго Дуалай Пасаріву розповів, якого лиха завдала стихія населенню його країни, від імені свого уряду і народу подякував присутнім за активну допомогу Індонезії. Генеральний консул з Ліберії Олександр Полей Габай також повідомив, що ООН надала його країні велику допомогу. Після урочистої частини почалася вечеря – з американським вином, канадською рибкою та різними східними стравами.

Наступного дня газета „Чикаго Трибюн” присвятила цій події докладний репортаж.

Доаєн в Чикаго

Тепер мені залишилося познайомити читачів з даєном консульського корпусу Чикаго – Генеральним консулом України на Середньому Заході Америки Борисом Базилевським.

Шість років тому у розпалі літнього недільного дня, коли Чикагська Українсько-Американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч” проводила на березі озера свій традиційний „Веселий день”, я довідався, що серед гостей є шойно призначений Генеральний консул України у Чикаго Борис Миколайович Базилевський. Тоді ми й познайомилися і з того часу взаємини між нами міцніли.

І все ж у біографії Генерального консула були для мене деякі „білі плями”. Заповнити їх допоміг якраз бал дипломатів. Коли скінчилось свято і гості роз’їхались, Борис Миколайович присів разом з дружиною Юлією на дивані і сказав мені:

– Тепер я до Ваших послуг, готовий дати для газети „Свобода” обіцяне інтерв’ю...

– Як і коли Ви, український дипломат, стали даєном чикагського консульського корпусу?

– Справа тут не в національному походженні. При виборі старшини дипломатичного корпусу береться до уваги перш за все стаж праці на дипломатичній посаді в даному місці. Доаєном я став у травні 2004 року.

– Яким колом проблем займається доаєн і якими правами він наділений?

– Коло питань досить широке. Це представництво та захист наших інтересів перед владою країни перебування, координація діяльності консульського корпусу, організація спільних заходів. Тобто це не стільки права, скільки обов’язки. Що два місяці я організовую зустрічі керівників консульських установ, пропоную колегам порядок денний, різні актуальні питання, які підказує саме життя. При доаєні створюються виконавчі групи, які сприяють втіленню у життя рішень прийнятих на зустрічах керівників консульських установ.

– Під час свята Ви мали численні зустрічі з колегами. Мабуть, вони цікавилися подіями в Україні?

– Справді так. Ледве не кожний Генеральний консул вважав своїм обов’язком підійти до мене, в знак солідарності потиснути руку і висловити на адресу українського народу щире захоплення. Додам, що на адресу нашого консульства надійшла велика кількість привітань від колег-дипломатів, від американських політиків, від українських громадських організацій та окремих громадян. А Генеральний консул Голландії розповів мені, що в його країні помаранчевий колір має особливе значення: ця країна виборолла свою незалежність саме під помаранчевими прапорами. Користуючись нагодою, хотів би висловити щире подяку усім, хто прислав до мене вітальні листи з добрими побажаннями, хто висловив впевненість в тому, що український народ, ступивши на шлях демократичного розвитку, здобуде належне йому місце серед європейських держав.

– Чи спілкуються між собою дружини керівників консульських установ?

– Дружини дипломатів створили жіночу спілку консульського корпусу. Його президентом є моя дружина Юлія, лікар за фахом. Члени цієї добровільної організації займаються благодійними справами, тепер їхні зусилля зосереджені на наданні допомоги дітям в Азії, які постраждали від цунамі. Члени спілки активно знайомляться з національною культурою країн, представлених в Чикаго консульськими установами. Наприклад, за ініціативою президента спілки була влаштована екскурсія в український район міста. Дружини дипломатів побували в Національному музеї, де ознайомилися з історією України, її здобутками в галузі науки, літератури, мистецтва.

Стало вже традицією знайомство членів клубу з національними кухнями. Час від часу влаштовуються показові обіди чи вечери.

– Під час виступу на балі Ви згадали, що Ваш дід був священиком. Де і коли це було?

– Родовід Базилевських вимагає окремої розповіді. На початку XX століття цей рід брав активну участь у національно-визвольних змаганнях.

(Закінчення на стор. 17)

Генеральний консул України в Чикаго Борис Базилевський (перший справа) з учасниками балу дипломатів.

УКРАЇНА І СВІТ

В. Ющенко - серед студентів і професорів Львова

ЛЬВІВ. – 16 лютого Президент України Віктор Ющенко, в супроводі секретаря Ради національної безпеки та оборони Петра Порошенка, міністра юстиції Романа Зварича, міністра внутрішніх справ Юрія Луценка відвідав Львів, щоб представити місцевому громадсько-політичному середовищу нового голову Обласної державної адміністрації Петра Олійника.

Президент також зустрівся зі студентами та ректорами львівських вищих навчальних закладів, відвідав Митрополичі палати на Святоюрській горі, де мав зустріч з Верховним Архiepіскупом УГКЦ Любомиром кардиналом Гузарем, побував у крипті, де поховані Митрополит Андрій Шептицький і Патріярх Йосиф Сліпий.

Розмова Президента з академічною спільнотою Львова в Дзеркальній залі Національного університету ім. І. Франка переважно стосувалася проблем в освіті.

Як висловилася професор Марія Зубрицька, євроінтеграція держави починається з євроінтеграції студентства. Прикладом неадекватності сучасної освітньої моделі ректор ЛНУ професор Іван Вакарчук назвав невизнання Вищою атестаційною комісією вченого ступеня ректора Україн-

ського Католицького університету о. д-ра Бориса Гудзяка, який у Гарварді був дипломований на доктора історії. Проблема невизнання державою диплому богослов'я, який дає Український Католицький університет у Львові неодноразово порушувалася на цій зустрічі. Зокрема ректор УКУ о. д-р Борис Гудзак, звертаючись до Президента України, сказав:

„Я хочу подякувати Вам за все, що Ви робили і робите, але також сказати декілька слів від імені тих, які були готові покласти своє життя за Вас, тому, що вони бачили, що й Ви теж були готові покласти своє життя за них. Ось тут серед нас є Андрій Андрушків, студент 3-го курсу. Він кинувся під колеса авто, щоб урятувати виборчу дільницю не віз представник місцевого адмінресурсу. Сьогодні ж українська влада, міністерство освіти, не потребує Андрія. В Андрія немає соціальних гарантій, пільгового проїзду в транспорті. Коли він показує посвідчення студента філософсько-богословського факультету, йому Україна каже „ні”. І він, і його колеги сьогодні хочуть почути, що Ви, пане Президенте, це питання вирішите. Біля Андрія сидить Оля Босак, випускниця УКУ. Це вперше за багато років історії християнства в Україні жінка здобула диплом

богослова. На її плечі на початку січня ліг весь тягар організації акції „Різдво разом”. І таким студентам, які сьогодні пишуть статті на богословські теми, перекладають Платона, здійснюють проєкти всеукраїнського значення, дуже бракує державного визнання”.

Після цих слів ректора УКУ сталася подія, не передбачена протоколом. Президент України підійшов до Андрія Андрушкова і, обнявши його, завіз з ним розмову. В свою чергу, Андрій подякував Вікторові Ющенкові за те, що той зумів пробудити в молоді революційний запал. Звертаючись до студентів, Президент підкреслив, що його кадрова політика спрямована на омолодження кадрів і закликав випускників активно входити в державні органи влади.

Ректор Іван Вакарчук запропонував Президенту від імені ЛНУ ім. І. Франка, УКУ та Національного університету „Києво-Могилянська академія” проєкт академічної автономії, коли сам універ-

ситет визначає власну навчальну та науково-дослідницьку програму, надає вчені ступені та керується власним самоврядуванням. Віктор Ющенко з ентузіазмом підтримував таку позицію.

Наприкінці зустрічі Президент нагородив державними нагородами визначних людей Львова. Ордени „За заслуги” II ступеня отримали ректор ЛНУ ім. І. Франка проф. Іван Вакарчук та колишній губернатор Львівщини Микола Горинь. Ордени „За заслуги” III ступеня Президент вручив ректорові УКУ о. д-ру Борисові Гудзякові, ректорові Інституту фізкультури Мирославі Герцикові та голові правління АТ „Кредитбанк (Україна)” Степанові Кубові.

Щоправда, не обійшлося в цей день без протестів: студенти і професори просили Президента переглянути рішення щодо призначення Василя Кременя заступником Державного секретаря. Адже саме під час його керівництва міністерством освіти відчувався найбільший тиск на ректорів та звужувалися права вищих навчальних закладів.

Володимир Хіцяк

ПРОДАЄТЬСЯ БЮСТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВІДЛИТИЙ ПО-МИСТЕЦЬКИ У БРОНЗИ

Висота: 1,10 метра
Ширина: 0,90 метра
Глибина: 0,70 метра

Скульптори: Василь і Володимир Одріхівські, львів'яни, автори статуї Т. Шевченка на пам'ятник поетові у Севастополі в Криму.

Бюст Т. Шевченка може прикрасити конференційну залу, українське товариство, посольство України, українську школу і т.п.

Зацікавлених детальнішою інформацією просимо звертатися:

Тел.: (416) 239-4407 або
факс: (416) 239-1526

а також до:

Taras Shevchenko Center
2150 Bloor St. W., Suite #96 Toronto, Ontario, M6S 1M8 Canada

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 204, 361 та 5 Відділів УНС

З днем 1-го березня 2005 року, Відділ 204 та 361 були з'єднані з Відділом 5, новим секретарем якого обрана:

МАЯ ЛЕВ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Ms. Maya Lew
245 East 25th St. #8G.
New York, NY 10010
Tel.: (212) 689-8894

scope travel inc

800 242-7267 scope@mycomcast.com

973 378-9998 www.scopetravel.com

MADRID, BARCELONA, ANDORRA,
LOURDES, LOGRONO

Escorted May 18 29, 2005 Newark Depart

Features: Air via TAP, First-class Hotels, Deluxe bus transportation throughout itinerary, two meals daily, extensive sightseeing includes: Prado Museum, Gaudi architecture, Picasso Museum, Andorra free shopping zone and Flamenco Show in Madrid.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує шановне громадянство

на доповідь

ВОЛОДИМИРА СЕРГІЙЧУКА

проф. Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка

на тему:

„СВІТЛА І ТІНІ ВІДНОСИН МІЖ
УКРАЇНОЮ ТА ДІАСПОРОЮ“

після доповіді

показ фільму „На Майдані“

та представлення альбому „Помаранчеві події“

Доповідь відбудеться

в неділю, 20 березня 2005 р., о год. 2-й по пол.

в будинку УВАН

Ukrainian Academy of Arts and Sciences
206 W. 100th St., New York, NY 10025

Тел: (212) 222-1866 • Факс: (212) 864-3977

„Доасн” означає...

(Закінчення зі стор. 15)

нях, зокрема в армії гетьмана Скоропадського. У 1937 році діда, який був учителем і священиком, палким патріотом України, заарештували енкаведисти і згодом розстріляли.

– *А яка була доля Вашого батька?*

– Під час Великого голоду мій батько був директором школи на Уманщині. За те, що не здав владі два мішки висівку, а використовував їх, щоб годувати дітей, був заарештований. Йому вдалось вирватися з „обіймів” енкаведистів, довгий час переховувався. Після війни мого батька, без вини винного, ледь не засудили до смертної кари, а врятував його Микола Бажан. Він добився зустрічі з Микитою Хрущовим і переконав його, що батько не є злочинцем. Незабаром батька випустили з в'язниці. Він влаштувався на працю у театрі імені Івана Франка, товаришував з Максимом Рильським, Миколою Бажаном, Павлом Тичиною, Володимиром Сосюрою, Амвросієм Бучмою, Юрієм Шумським, Дмитром Мілютенком, Олексієм Ватулею. Згодом батько працював на факультеті журналістики Київського університету. Серед його вихованців був В'ячеслав Чорновіл, який в студентські роки часто бував в нашій хаті...

– *Скоро сповниться шість років вашого перебування на посаді Генерального консула України в Чикаго. Що Ви вважаєте головними здобутками Вашої дипломатичної діяльності за цей час?*

– Головним здобутком я б назвав інтенсивність нашої праці. Ми ведемо серед американського населення 10 штатів, включених до нашої Консульської округи, широку роз'яснювальну працю, спрямовану на знайомство з Україною, з її історією, з політичними, економічними та культурними зв'язками з Америкою. За нашого сприяння виникли дружні контакти кількох американських штатів з західними та центральними регіонами України.

Не можу не сказати про ролі дипломатів у „помаранчевій революції”. Читачі, напевно, знають про те, що майже 500 їх відразу заявили про свою підтримку ідей революції і все, що могли, робили для її перемоги. В їх числі був я та віце-консул Олена Джелмач. Крім цього, я виступив з окремою заявою проти спроб тодішнього керівництва зфальсифікувати вибори.

Керівництво міністерства в Києві засудило мене і прийняло рішення про відкликання з Чикаго. В листі міністерства до всіх його закордонних установ засуджувалися виступи українських дипломатів на користь „помаранчевої революції”. Окремо були виділені прізвища „небезпечної” групи, до якої входив я, посол України в Австралії та Генеральний консул в Торонто.

– *Чи хтось з офіційних осіб заступився за Вас?*

– Я дипломат, і знаю, як треба діяти. Окрім того, мене підтримували мої друзі з фракції „Наша Україна”. До часу визнання перемоги Віктора Ющенка, його інавгурації та призначення нового уряду наді мною висіла загроза втрати праці. Хочу підкреслити, що Посол України в США Михай-

ло Резнік зайняв в цій ситуації принципову позицію. Він твердо захищав українських дипломатів в США, які перебували під загрозою звільнення з праці.

– *Як, на Вашу думку, будуть далі розвиватися взаємини між Україною та США, які надії покладаються на візит Президента України до Америки на початку квітня?*

– Я твердо переконаний, що перед нашими взаєминами відкрива-

ються чудові перспективи, якщо взаємні бажання будуть втілюватися в реальні справи. Можна сподіватися, що будуть знайдені шляхи вирішення проблем, які раніше відкладались, маю на увазі зокрема поправку Джонсона-Веніка. Що стосується майбутнього візиту Президента Віктора Ющенка до Америки, то як в Україні, так і в США покладаються великі сподівання на цю зустріч. Ми, дипломати, старанно готуємося до неї.

А наш Варварів...

(Закінчення зі стор. 5)

перекінчики Еймс і Гансен – не КГБ – викрили купу американських агентів, про яких КГБ не знало. Себто за велику кількість „кротів” у своїх лавах мало б відповідати керівництво КГБ. Тим часом його за це нагородили.

Як прихильник цього літературного жанру, мушу сказати, що книжка Черкашина відрізняється від інших тим, що автор взяв підхід шекспірового Меркуція з п'єси „Ромео і Джульєтта”: „Чума, чума обом родинам нашим”. Він порівню критикує неполадки як в нашому ЦРУ, так і в своєму колишньому КГБ. Він далі втримує зв'язки зі своїми колишніми противниками, а нині, як і він, пенсіонерами, і багато цитує зі спогадів своїх російських і американських колег. Він також вказує на вигадки у спогадах своїх колег і доводить, що часто вони пишуть речі, які мають на меті зробити їх більшими, ніж вони на це заслуговують.

Він також подає свою версію дивної справи Віталія Юрченка – советського чекіста, який перейшов до американців, у Вашингтоні втік від ЦРУ, яке обіцяло йому солодке життя в Америці, і повернувся до Москви. І не був арештований!

Для українського читача в книжці наявний елемент певних подвійних стандартів. Як людина народжена за кордоном, Кость Варварів мусів пройти дуже серйозну перевірку („security clearance”), щоб дістати працю в Департаменті США і мати доступ до таємних справ. Як натуралізований американець він міг, мовляв, бути об'єктом шантажу. Тим часом і до Еймса і Гансена, як „тубильців”, а у випадку Еймса ще й сина американського розвідника, була більша довіра. Вони були „свої хлопці”, „одні з нас”. Навіть коли Еймса почали підозрювати, він ще кілька років відвертав увагу при допомозі свого панібратства. Отак довірені „справжні” американці завдали великої шкоди Америці, а „прибраний” американець Варварів не піддався шантажеві, не зрадив.

Celebrate Easter at Soyuzivka

March 27

May 1

Brunch featuring
a traditional
blessed Ukrainian
Easter meal
AND...

Escolar (fish)
Lamb Rack Chops
Duck Breast
Flat Iron Steak

Doors open 11:30 am
\$17++ per person

 Soyuzivka
for all seasons
www.Soyuzivka.com

Call for Reservations
845-626-5641

UNA Estate Soyuzivka • P.O. Box 529 • 216 Foordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641 • email: Soyuzivka@aol.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Новий успіх української співачки в Мет-опері

НЬО-ЙОРК. – Без сумніву, цей виступ світової слави драматичного сопрана Марії Гулегіної, в опері Верді „Набукко” (14 лютого) був блискучим верхів'ям її мистецького досягнення. Тут обов'язково треба було бути присутнім, щоб пережити захоплення разом з усією публікою і ствердити, що все вище одушевлення переповненої чотиритисячної залі, яка аж папіла буревійним захопленням, особливо при закінченні опери. Автор цих рядків, маючи досить чітке уявлення про успіхи цієї співачки, може цілком широко заявити, що цей виступ був найуспішнішим її представленням у Нью-Йорку. В програмі опери були вчислені майже всі світові театри, де Марія збирала лаври за свій голос, за гру і красоту. Досконалою оркестрою диригував Дж. Левайн.

Інші співаки в головніших ролях, як баритон, король Вавилону Набукко, Микола Путилін, чи головний жрець, бас, Пата Бурчуладзе, також заслужили на похвальні оцінки. Добре виступила в меншій ролі Фенени меццосопрано Венді Вайт.

В першій частині опери Марія-Абігаїль мовби розспівувала голос. Її темпераментні тони дзвеніли ясно понад потужним гомоном хорів. Її швидкобіжна кольоратура полонила. Проте саме у сцені закінчення опери Марія просто вразила публіку своїм драматичним сопраном – таким божеським співом піаніссімо, який звучав як сон-мрія.

Отож уже тільки задля цього подиву гідного і зворушливого закінчення оперою було побувати на цьому вечорі. Зрештою, про саму оперу говорять і пишуть, що вона велика в кожному розумінні. Крім Марії-Абігаїль, залишиться в пам'яті слухачів преславна визвольно-розмрійна пісня-гимн з цієї опери, що її хор, на бажання публіки, співав двічі. Належало б згадати теж, що давніше співав цю пісню, й то добре, наш мішаний хор „Думка”.

„Набукко” піде тепер у Мет-опері ще кілька разів. А там прийде черга на одноразову і неповторну „Тоску” з Марією у цій ролі, що і досі не знаходить собі конкуренції у світі.

Патріція Каас в Києві

Легендарна французька співачка Патріція Каас 6 березня прибула до Києва на гастролі. На фото: Патріція Каас з своєю нерозлучною супутницею – мальтійською болонкою Текілею, яку подарував їй французький кінорежисер Клод Лелюш, на київському летовищі Бориспіль.

Фото УНІАН

Концерт в честь „помаранчевої революції”

У Головній канцелярії УНС в Парсипані 20 лютого відбувся спеціальний концерт, присвячений „Помаранчевій революції” в Україні. На концерті – перед понад сотнею слухачів – виступили відомий композитор і піаніст Мирослав Скорик і всім знаний співак-баритон Олег Чмир. На світлині спонзори концерту (зліва): Орест Цяпка – від Федеральної кредитової спілки „Самопоміч” в Ньюарку та Парсипані, М. Скорик, Христина Козак – Головний секретар УНСоюзу, О. Чмир і Михайло Козюпа – голова УККА повіту Моріс.

Фото: О. Тритяк

Помаранчева „After-Party”

МОСКВА. – Таку назву має фотовиставка, що відкрилася 1 березня у Культурному центрі України в Москві й присвячена „помаранчевій революції”. Представляючи експозицію, заступник Генерального директора Центру Юрій Василенко сказав: „Події листопада-грудня 2004 року показали, що українська нація зформувалася і здатна відстоювати власні інтереси”. Заступник голови Об'єднання українців Росії Юрій Кононенко розповів про працю українських громадських організацій Росії під час виборів, наголосив на потребі загальної праці задля підтримки дій народного Президента Віктора Ющенка, виконання основних завдань революції та допомоги Україні.

Підбираючи сюжети, організатори намагалися вирішити складне завдання – допомогти формуванню у московських відвідувачів виставки, дезінформованих через активну анти-українську діяльність російських ЗМІ ненавистних до всього „помаранчевого” і навіть українського, тотожного уявлення про „революційну хвилю” народної згуртованості й прагнення до кращого майбутнього, що змінило Україну.

Яскраві образи, небайдужі очі, побут повстанців, винахідливість, дотепні гасла, світлини провідників революції, незабутні миті боротьби. На довершення було організовано показ одягу й атрибутики „революції”. А „помаранчеві” пісні й записи виступів основних дійових осіб тих подій покликані були розкрити відвідувачам експозиції атмосфери Майдану, а разом і почуття кожної людини, яка вистояла там за вільний вибір і свободу своєї країни.

Юрій Безкровний

фото - Александер Хангас

Ля МаМа та Яра мистецька група представляють дійство

Коляда – Дванадцять Страв

сила природи, заір та дули прикладня на асчерна, старовинні звичаї та сучасна мова з Сергієм Жаданом

Режисер - Вірліана Ткач, дизайнер - Ватюха Уєно, музичне аранжування - Мар'яна Садовська, актори: Вадим Кошля, Олена Денисенко, Джордж Дранс, Сімо Велжор, Аллісон Гірто, Ольга Шутан, Віра Сливко, Мерседіс Райт та колядачки - Іван Зелентух і Дмитро Тафійчук.

Від 4 до 20 березня, 2005

у четверг, п'ятницю, суботу та неділю - 8 веч.; денні виставки 13 та 20 березня (неділя) о 3 год. по пол. La MaMa 74 East 4th St (between 2nd Ave and Bowery) New York, NY.

Вступ \$15

(212) 495-7710 або www.lamama.org.

Спонсор: Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч” в Нью Йорку, New York State Council on the Arts & Trust for Mutual Understanding.

Літературний вечір А. Фрайліх в НТШ

Зліва: Л. Онишкевич, В. Махно, А. Фрайліх, Й. Ростропович-Клерк.

НЮ-ЙОРК. – Рідкісною імпрезою в Науковому Товаристві Шевченка, де тиждень за тижнем виступають з доповідями українські науковці з різних ділянок, можна уважати літературний вечір, що відбувся 19 лютого – в центрі уваги була поетична творчість д-ра Анни Фрайліх, професора польської мови Колумбійського університету. Коріння цієї американ-

ки сягають нашого Львова. Поки ми почули її поезії польською мовою та їхні переклади на українську поета Василя Махна – керівника суботніх програм НТШ-А, дізналися про дивну долю польської поетки єврейського походження. Хоч вона народилася в далекому Киргизькому краю, куди її батьки втекли від німецько-нацистських переслідувань, досі не може забу-

ти „нашого” Львова, про який стільки гарного розповідала їй недавно померла мати.

Зі зворушенням слухаю поезії д-ра А. Фрайліх, й особливо вражає мене одна – як їй мамі сниться вулиця Сикстуська у Львові, на якій довгі роки жила також наша родина. Саме на Сикстуській доля присудила моє місце народження, а разом з народженням – сантимент до поезії про наш спільний Львів.

Поезії А. Фрайліх писані польською мовою, яка найглибше, як ствердила поетка, промовляє до неї, мають назагал універсальний та типовий для емігрантів характер і, розуміється, тим вони, та ще зі щирим сантиментом авторки до Львова, промовляють до українських учасників імпрез в НТШ, що можна було відчуті з теплих оплесків і теплої загальної атмосфери вечора.

Поетка розпочала його прозою, читаючи свою поезію в прозі на тему батька. Твір так і називається – „Ім'я батька” і пов'язаний з рідкісним єврейським іменем Псахе. Оцим спомином вона немов змалювала трагічну долю єврейських громадян передвоєнної, а відтак і воєнної Польщі.

Хоча і їй довелося разом з батьками стати тими „вічними мандрівниками”, А. Фрайліх, здається, не має жалю до долі. З гумором та зрозумінням вона приймає свою скитальську долю, що повела її через Киргизію до Польщі, а відтак до Італії та США, де тепер пустила найсильніше коріння.

Як довідуємося, А. Фрайліх дебютувала як поетка у 1953 році, сьогодні має у поетичному доробку чотири збірки поезій та підготовляє п'яту. Також появились її поезії у перекладах англійською і французькою мовами. Її поезії промовляють до нас тематикою, де стільки місця присвячено еміграційним почуванням, як і прищепленим мамою сантиментам до Львова. Тому зі зворушенням слухали ми її рецитації на вечорі в НТШ, як і вмілі переклади їх на українську мову Василя Махна.

Зараз Анна Фрайліх викладає польську мову і літературу в Колумбійському університеті, але далі поетична творчість є на першому місці. У її поезіях відчувається також внутрішнє належання до польської культури, а з тим, може, і почуття, таке характеристичне для усіх емігрантів. Тому не диво, що її поезія для нас особливо зрозуміла і що її так добре передає у перекладах Василь Махно.

Вечір поезій А. Фрайліх у домівці, в якій звичайно панує поважна наукова атмосфера, був справді виїнятковим. До його повного успіху причинився ведучий Василь Махно, який як людина з літературного світу зумів відповідно передати поезії А. Фрайліх українською мовою та змалювати живими кольорами силуетку цієї цікавої поетки, якої творчість та її зміст так дуже нагадують долю нашу – українських емігрантів.

О. Кузьмович

Гордість нашої літератури

20 лютого Рівненщина відзначила 100-річчя від дня народження свого славетного земляка Уласа Самчука. У Рівному і Здолбунові відкрито пам'ятники письменникові, у Дермані, де він народився і вчився, у гімназії поновлено його музей. Урочистості відвідали міністер культури Оксана Білозір, академік Микола Жулинський, голова Спілки письменників Володимир Яворівський та інші.

Улас Самчук – один з найвидатніших українських прозаїків ХХ ст. В 1982 році його було висунуто на здобуття Нобелівської нагороди, але відсутність достатньої кількості перекладів, реклами, а головне – країни, яка б представляла письменника, не дало йому можливості стати лавреатом.

Твори Уласа Самчука, а це близько 20 окремих видань, серед яких є дві монументальні трилогії – „Волинь” і „OST” – це хвилююча епічна розповідь про драматичну історію українського народу у ХХ ст. Ще за життя письменника визнано класиком нашої літератури. Так склалася доля Уласа Самчука, що понад 50 років він прожив за межами України: в Польщі, Чехії, Німеччині, Канаді. Писав лише українською мовою і на все життя зберіг в серці любов до України.

Свої перші видатні твори „Волинь” і „Марію” письменник написав у Празі. Йому не було ще і 30 років, коли у Львові у часописі „Дзвони”, була надрукована перша частина роману „Волинь” – „Куди тече та річка”. Твір отримав багато схвальних відгуків у пресі. Письменника називали корифеєм українського письменства, ставили поруч з Гамсунем і Раймонтом, і пропонували роман вивчати в школі, що і сталося в незалежній Україні. Товариство письменників і журналістів імені І. Франка у Львові присудило Уласові Самчуку першу нагороду – за найкращий літературний твір. Майже одно-

часно з „Волинню” в 1933 році вийшов роман „Марія”. Його називають романом-спалахом, найсенсацийнішим з творів письменника. Це перший в Україні твір про трагедію Голодомору.

Про празький період творчості Уласа Самчука згадувала дружина письменника Марія Зоц. Позналилися і побралися Улас і Марія у Празі в 1929 році. Марія працювала в аптеші, вчилася в університеті. Матеріально жилося важко. Марія згадувала, що Улас писав вдень і вночі. Образ Марії в романі „Марія” перегукується з дитинством дружини письменника. Улас Самчук мав наміри присвятити роман дружині Марії, але він вийшов з присвятою українським матерям, які загинули голодною смертю в 1932-1933 роках.

Зате перше заокеанське видання „Волині” в Торонто надруковане з надписом: „Тій, що першою читала цю книгу, що її переживала і любила – Марії Зоц з пошаною присвячую. – Автор”.

В Україні Улас Самчук побував в роки німецької окупації. Разом з Оленою Телігою вони перейшли нелегально кордон в липні 1941 року. На постійно поселився в Рівному і не раз відвідував своїх родичів і друзів у Дермані, Кременці, Тилявці. Старожили Тилявки згадували, як урочисто зустрічали свого знаменитого земляка і несли його на руках через все село. В Рівному Улас Самчук працював головним редактором багатотиражного тижневика „Волинь”, в ньому друкувалися твори Олени Теліги, Євгена Маланюка, Олега Ольжича. В ті роки письменник вперше побачив Київ, подорожував Східною Україною. Свої репортажі друкував в тижневику. За статті націоналістичного характеру був заарештований німецькою владою. Про перебування в окупаційній Україні Улас Самчук розповів у своїх спогадах „На білому коні”. „На коні вороному”, які надруковано в Канаді і недавно переви-

дано в Україні. В післявоєнний період творчості Уласа Самчука видатною є об'ємна трилогія „OST”, над якою він трудився 40 років. В ній відтворено панорама життя в Україні з 1917 року, кінчаючи повосенним часом. В радянські часи його славетне літературне ім'я було осквернене і забуте, а твори вилучені з національної скарбниці.

В незалежній Україні повертається в рідний край літературна спад-

щина Уласа Самчука. Окремими виданнями вийшли „Волинь”, „Марія”, „На коні вороному”, „На білому коні” та інші твори. На початку 90 років минулого століття на батьківщині письменника проведено перші наукові конференції, присвячені життю і творчості Уласа Самчука. В селі Тилявка відкрито музей письменника.

Тетяна Костенко

Календар подій 2005р.

11 – 13 БЕРЕЗНЯ

Зимова Рада Пластового куреня „Чорноморці”.

27 БЕРЕЗНЯ

Традиційний український Великодній сніданок, початок о год. 11:30 ранку.

1 – 3 КВІТНЯ

Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.

8 – 10 КВІТНЯ

Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ

SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority Formal Banquet.

15 – 17 КВІТНЯ

Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи”.

16 КВІТНЯ

Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ

SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ

„TAP” Ньюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 дол./ніч.

23 КВІТНЯ

Традиційні українські святкові страви – Пластовий курінь „Спартанки”.

1 ТРАВНЯ

Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ

Ellenville High School Prom.

27 – 30 ТРАВНЯ

Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава. Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ

Ellenville High School Scholarship Banquet.

12 - 17 ЧЕРВНЯ

Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

19 ЧЕРВНЯ

День Батька на Союзівці.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ

Перший табір Пташат.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, лютий 2005 р.

200 дол.	Банах Меланія	Вудбрідж, Н.Дж.	10 дол.	Боднар Люба	Парма, Огайо	10 дол.	Опарик Танасій	Елдред, Н. Й.
150	Банах Меланія	Вудбрідж, Н. Дж.		Боївка Михайло	Лорейн, Огайо		Орисюк Віліям	Банкувер, БК. Канада
100	Бігун Ярослав	Вашінгтон, Д.С.		Борковський М.	Йонкерс, Н.Й.		Панчук Ярослав	Чикаго, Іл.
	Перейма Марта	Арлінгтон, Ва.		Братач Євген	Далтона, Фла.		Пашковська Неоніля	Торонто, Онт. Канада
	Штандер Григорій	Лейквуд, Н.Дж.		Бричка Василь	Клівотер, Фла.		Петрів Катерина	Самервіл, Мас.
	Воронка Роман	Мейплвуд, Н. Дж.		Бурий Тарас	Севен Гілс, Огайо		Полотнянка Ірина	Глендейл, Каліф.
85	Храневич Оксана	Апер Монтклер, Н.Дж.		Целевич Іванна	Мортон Гров, Іл.		Пундій Павло	Чикаго, Іл.
65	Волф Мері	Нептун Ситі, Н.Дж.		Ханас Петро	Овк Лавн, Іл.		Руснак Ірина	Рочестер, Н.Й.
50	Дейчаківський Юрій	Норт Потомак, Мд.		Чайковська Наталія	Морис Плейнс, Н. Дж.		Сасвич Степанія	Чикаго, Іл.
	Якубович Дарія	Вест Лафает, Інд.		Храплива Марія	Матаван, Н. Дж.		Стельмах Анна	Віліямсвіл, Н.Й.
	Стецура Іван	Мідлбург Гай, Огайо		Чарторийський Святослав	Бруклін, Н.Й.		Столярська Анна	Омага, Небр.
	Томоруги Марія і Ярослав	Кренфорд, Н. Дж.		Чмола Ольга	Депю, Нью Йорк		Телюк Наталія	Стемфорд, Кон.
45	Рейди Лариса	Лорейн, Огайо		Данчук Павліна	Джерзі Ситі, Н. Дж.		Веремчук Іванна	Вінтер Спрінгс, Фла.
	Рожанковський Ярослав	Енглвуд Клифс, Н.Дж.		Данилюк Олександр	Рендол, Н. Дж.		Яциняк Іван	Пасейк, Н. Дж.
	Януш Люба	Антіох, Іл.		Духнич Ольга	Нюакр, Н.Дж.		Завійська Марія	Маямі Біч, Фла.
35	Федик Мирослав	Фейрпорт, Н.Й.		Дурбак Антонія	Куягога Фолс, Огайо	8	Стельмашук Михайло	Валтимор, Мд.
	Артимів Модест	Філядельфія, Па.		Федій Олександр	Едісон, Іл.	5	Бабяк Іван	Амстердам, Н.Й.
	Бекерська Дарія	Таксід Парк, Н.Й.		Федорончук Євгенія	Мавнтенсайд Н. Дж.		Бойко Христина	Спрінгфілд, Ва.
	Біраковський Богдан	Коледж Пойнт, Н. Й.		Голяш Анна	Палатайн, Іл.		Царик Ростислав	Фредонія, Н.Й.
	Буренко Олег	Кристал, Фла.		Гординська Василина	Брайтон, Миш.		Цинайко Василь	Юніон, Н.Дж.
	Дурбак Христина	Мавтенсайд, Н. Дж.		Городешька Ольга	Кендал Парк, Н.Дж.		Дорожинська Марія	Норт Порт, Фла.
	Качарай Анна	Нью-Йорк, Н.Й.		Гриців Теодозій	Брексвіл, Огайо		Дитиняк Володимир	Картерет, Н.Дж.
	о. І. Лотоцький	Чикаго, Іл.		Григорович Семен	Карні, Н. Дж.		Ференцевич Ірина	Гілсдейл, Н. Дж.
	Прокоп-Артимишин Лідія	Йорктаун Гайтс, Н.Й.		Гуралечко Люба	Юніон, Н. Дж.		Форись Юрій	Літсдейл, Па.
	Мостовоич Леонід	Понте Верда Біч, Фла.		Гусак Марія	Нью-Йорк, Н.Й.		Ганушевська Іванна	Норт Провіденс, Р. Ай.
	Оберишин Ярослав	Джамайка, Н.Й.		Іванців Михайло	Чатам, Н. Дж.		Ганипсяк Йосиф	Бафало, Н.Й.
	Олійник Степан	Вашінгтон, Д.С.		Яцюк Анатоль	Рів'єра Біч, Фла.		Гончак Іван	Йонкерс, Н.Й.
	Петришин Володимир	Кренфорд, Н.Дж.		Карпенко Андрій	Дес Плейнс, Іл.		Гупало Ярослав	Чикаго, Іл.
	Прокоп Мирослав	Нью-Йорк, Н. Й.		Киць Василь	Френклін Парк, Н. Дж.		Іваничко Іліяна	Норт Порт, Фла.
	Ратичі Галина і Ростислав	Едісон, Н. Дж.		Кобасяр Михайло	Йонкерс, Н.Й.		Каркоць Михайло	Мінеаполіс, Мін.
	Слюсарчук Юрій	Монро, Н.Й.		Коцибала Святослав	Крото он Гадсон, Н.Й.		Кутинський Ярослав	Голивуд, Фла.
	Стасів Роман	Конгерс, Н.Й.		Колінко Оксана	Філядельфія, Па.		Льорх Степан	Гантер, Н.Й.
	Сим-Ліпська Іванна	Дірфілд Біч, Фла.		Козак Калина	Гантінгтон Велі, Па.		Луцик Олександра	Бетесда, Мд.
30	Мельник Люба	Елмгерст, Н.Й.		Козіцький Володимир	Йонкерс, Н.Й.		Макійчик Василь	Стретсфорд, Кт.
	Підвербицький А.	Скенектеді, Н.Й.		Кріль Юліан	Джерзі Ситі, Н. Дж.		Малицький Олександр	Калгари, Ал. Канада
25	Борачок Олег	Медісон, Віск.		Крупа Теодозій	Моріставн, Н. Дж.		Мартинів Галина	Норт Порт, Фла.
	Коропецька Оксана	Балтимор, Мд.		о. М. Куданович	Мінеаполіс, Мін.		Масна Анна	Парма, Огайо
	Кричик Олександр	Лорейн, Огайо		Кулинич М.	Джексон Гайтс Н.Й.		Мельничук Едвард	Кренфорд, Н.Дж.
	Оршукевич Юрій	Парма, Огайо		Кулинич Петро	Йонкерс, Н.Й.		Молодовець Катерина	Честер, Па.
	Шебунчак Богдан	Розленд, Н.Дж.		Купчинський Ярема	Іст Бранзвик, Н. Дж.		Одежинська Марія	Колорадо Спрінгс, Кол.
	Собко Йосиф	Нью Гейвен, Кон.		Кушнір Мирослав	Філядельфія, Па.		Рішак Ярослав	Голанд, Па.
	Байко Петро	Парма, Огайо		Кузич Неоніля	Чикаго, Іл.		Шмідт Марія-Слава	Юніондейл, Н.Й.
	Гадзевич Катря	Торонто, Онт. Канада		Кузишин Оксана	Фордс, Н. Дж.		Верещкий Василь	Філядельфія, Па.
	Геллж Володимир	Торонто, Онт. Канада		Кий Лідія	Велінгсфорд, Па.		Васічко Іван	Картерет, Н. Дж.
	Караван Олег	Інвернес, Іл.		Лавро Марія	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.		Винник Роман	Гайд Парк, Н.Й.
	Петришин Володимир	Кренфорд, Н. Дж.		Левицька Віра	Нью-Йорк, Н.Й.		Захаріясевич Віра	Ветерсфілд, Кт.
	Семків Олександра	Рочестер, Н.Й.		Левицький Юрій	Філядельфія, Па.		Баслядинська Володимира	Парма, Огайо
	Щербанюк Григорій	Жоліет, Іл.		Логан Юрій	Літл Фолс, Н. Дж.		Бегей Роман	Мавнт Вернон, Ваш.
20	Думка Анна	Нью-Йорк, Н.Й.		Ломницька Дарія	Веніс, Фла.		Білики Галина і Володимир	Вествуд, Н. Дж.
	Мошок С.	Палос Парк, Іл.		Лонишин Юрій	Самарсет, Н. Дж.		Бойко Василь	Менвіл, Н. Дж.
	Одежинська Лідія	Філядельфія, Па.		Лукачик Розалія	Мідл Вільд, Н.Й.		Дацків Зеновій	Ворен, Миш.
	Боднар Марта	Віндзор, Онт. Канада		Мащорак Володимира	Елмвуд Парк, Іл.		Данилишин М.	Вудсайд, Н.Й.
	Дмитренки Віра і Петро	Маршфілд, Мас.		Макух Григорій	Памона, Каліф.		Дефранко Софія	Нью Гейвен, Кт.
	Гавірко Зіновія	Дірфілд Біч, Фла.		Мандибул О.	Гемстед, Н.Й.		Денисенко Іван	Ворен, Миш.
	Гайовий Микола	Лудлов, Мас.		Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.		Добровольська Лідія	Брайтон, Миш.
	Голинський Осип	Лівінгстон, Н. Дж.		Онишкевич Еліас	Ірвінгтон, Н. Дж.		Дика Людмила	Блейрставн, Н.Дж.
	Рибіцька Лонгіна	Кліфтон, Н. Дж.		Орлінс Іван	Лос Анджелес, Каліф.		Дзіка Галина	Річмонд Гіл, Н. Й.
	Соляник Віктор	Болдер, Кольо.		Палайда Дмитро	Парма, Огайо		Федунець Оля	Вестгартфорд, Кт.
	Тершаковець Мирослава	Маямі, Фла.		Пасічна Анна	Ст. Петербург, Фла.		Гайдук Дмитро	Висконсин Делс, Виск.
	Кікта Володимира	Арвада, Кольо.		Пясецька Оксана	Сані Айлес, Фла.		Галабурда Ростислав	Клифтон, Н.Дж.
15	Болонка Василь	Бутвин, Па.		Плакида Надія	Рарітан, Н. Дж.		Галібей-Білик Христина	Весчестер, Іл.
	Дерев'яно Олександр	Провіденс, Р. Ай.		Попович Ярослава	Ст. Петербург, Фла.		Галій Іван	Лівінгстон, Н.Дж.
	Гординська Василина	Брайтон, Миш.		Поповський Остап	Коговз, Н. Й.		Гарасовський Остап	Чикаго, Іл.
	Кочман Олександра	Чикаго, Іл.		Романів Звена	Філядельфія, Па.		Головінська Марія	Томс Рівер, Н. Дж.
	Леус Іван	Роян, Квеб. Канада		Рудик Михайло	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.		Горбань Михайло	Парма, Огайо
	Шайди Софія і Пилип	Ст. Пол, Мін.		Рузон Андрій	Ленггорн, Па.		Горчаківський Володимир	Денвер, Кольо.
	Штомпіль Тимофій	Іст Гановер, Н. Дж.		Самотулка Дарія	Гілсборо, Н. Дж.		Гришак Петро	Кренфорд, Н.Дж.
	Сосяк Володимир	Колонія Н. Дж.		Семущак Степанія	Вудсайд, Н.Й.		Гриньків Володимир	Розвіл, Миш.
	Вальчук Володимир	Кергонксон, Н. Й.		Сендзік Віра	Трентон, Н. Дж.		Гунзе Ірина	Гантінгтон Ста. Н.Й.
	Хомяк Лев	Філядельфія, Па.		Серант Василь	Асторія, Н.Й.		Гупаловський Д.	Вітінг, Н.Дж.
	Чомко Іван	Пасейк, Н.Дж.		Серант Іван	Нью-Йорк, Н.Й.		Якубович Дарія	Вестлафает, Інд.
	Чубенко Микола	Роял Овк, Миш.		Скелкович Б.	Ратерфорд, Н. Дж.		Канівець Юрій	Савтінгтон, Кт.
	Газда Андрій	Ст. Клер Шорс, Миш.		Смик Роман	Кол Ситі, Іл.		Кавка Володимира	Дрексел Гіл, Па.
	Глюх Роман	Мідл Вільд, Н.Й.		Сохан Неоніля	Моріставн, Н. Дж.		Кіцак Володимир	Парсипані, Н.Дж.
	Горчинська Іванна	Чикаго, Іл.		Солонинка Михайло	Мінеаполіс, Мін.		Кікцьо Анастасія	Бриджвю, Іл.
	Глоба Борис	Вінчестер, Ва.		Стахів Денис	Мідлсекс, Н. Дж.		Когут Нестор	Ворен, Па.
	Ліпінський Борис	Вісна, Ва.		Станьки Христина і Юрій	Ютика, Н.Й.		Коновал Василь	Арлінгтон Гтс. Іл.
	Губчак Анна	Лейк Цюріх, Іл.		Стебельська Лідія	Йонкерс, Н.Й.		Котляр Іван	Ірвінгтон, Н.Дж.
	Клюфас Юрій	Вестфілд, Н.Дж.		Стріблицький А.	Форд Вейн, Інд.		Ковальчик Юрій	Йонкерс, Н.Й.
	Коновал Олександр	Арлінгтон Гайтс, Іл.		Сидорак Ярослав	Гілсборо, Каліф.		Кріслатий Семен	Клівленд, Огайо
	Кровицький Іван	Фармінгтон Гілс, Миш.		Сидорак Тамара	Нью-Йорк, Н.Й.		Криса Василь	Гавел, Н. Дж.
	Масляк Мар'ян	Лейквуд, Кольо.		Сидорак Степан	Кліфтон, Н.Дж.		Кривулич Мирослав	Амстердам, Н. Й.
	Микитей Надія	Рокі Гіл, Кон.		Тенюх Яким	Вайт Плейнс, Н.Й.		Кухта Нестор	Норсрідж, Каліф.
	Мисько Зореслава	Філядельфія, Па.		Ткач Степанія	Монро Твп. Н. Дж.		Кукіль Ярослава	Гартфорд, Кт.
	Ріба Меланія	Вексфорд, Па.		Вальчук Юрій	Анандейл, Н. Дж.		Курис Богдан	Бронкс, Н.Й.
	Розак Петро	Філядельфія, Па.		Борискевич-Бойд Володимир	Лейк Сузі, Фла.		Кузьма Мирон	Венес, Фла.
	Савин Борис	Чикаго, Іл.		Вербицький Лев	Вудсайд, Н.Й.		Кузик Володимир	Філядельфія, Па.
	Серафін Олександр	Трой, Миш.		Вес Володимир	Манагавкін, Н.Дж.		Квітка Антон	Вінтер Парк, Фла.
	Шустак Степан	Айсліп, Н.Й.		Вох Дмитро	Іст Гановер, Н. Дж.		Лабінський Павло	Чері Гіл, Н. Дж.
	Воловодюк Володимир	Четам, Н.Дж.		Волошини Марія і Григорій	Форест Гілс, Н.Й.		Ладанайс Степан	Глен Спей, Н.Й.
	Задерей Андрій	Савт Бенд, Інд.		Ягла Віліям	Ленсдейл, Па.		Лагола Петро	Бродвю Гтс. Огайо
	Загайкевич Орест	Крэнфорд, Н.Дж.		Жданів Ярослава	Брайтон, Миш.		Лен Мирослав	Н Роялтон, Огайо
	Закревський Андрій	Мідл Вільд, Н. Й.		Цап Василь	Ворен, Миш.		Левицький Адріан	Гантінгтон ВУ, Па.
11	Наконечний Михайло	Парма, Огайо		Хома Іван	Ворен, Миш.		Левенець Володимир	Ворен, Миш.
10	Андріюк Андрій	Іст Гановер, Н. Дж.		Дитиняк Марія	Хомі Іван		Ліс Микола	Едісон, Миш.
	Андрушків Роман	Мейплвуд, Н. Дж.		Гладилович Адольф	Дитиняк Марія		Літелло Семен	Бруклін, Н.Й.
	Андрусяк Марія	Ворен, Миш.		Гошко Володимир	Гладилович Адольф		Маслій Микола	Філядельфія, Па.
	Бараник Роман	Ворен, Миш.		Кортчмарик Франко	Гошко Володимир		Меленка Микола	Вітінг, Н. Дж.
	Біланюк Л.	Клівленд, Огайо		Крамарчук Мирон	Монреаль, Кве. Канада		Мельник Василь	Ворен, Миш.
		Валінгфорд, Па.			Ст. Антоні, Мін.		Мельник Дмитро	Росліндейл, Мас.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, лютий 2005 р.

Мудрий Василь	Вудсайд, Н.Й.	Процик Ольга	Трой, Миш.	Величковська Лідія	Флорам Парк, Н.Дж.
5 дол. Одарченко Петро	Такома Парк, Мд.	Рак Ігор	Вімінгтон, Дел.	Венке Мирослава	Юніон, Н.Дж.
Огаренко Володимир	Чикаго, Іл.	Романцьо Василь	Вудгейвен, Н.Й.	Веселовський Олег	Чикаго, Іл.
Олесницький Юрій	Томс Рівер, Н.Дж.	Романишин Петро	Денер, Кольо.	Вох Емілія	Сідер Нолс, Н.ДЖ.
Олійник Анна	Філядельфія, Па.	Руснак Ірина	Рочестер, Н. Й.	Воляник Степан	Парма, Огайо
Оріховська Дарія	Вестемптон, Н. Дж.	Самбір Віра	Лейк Ворт, Фла.	Волошин Володимир	Вест Айсліп, Н.Й.
Осередчук Ольга	Кренфорд, Н.Дж.	Скібицький Микола	Філядельфія, Па.	Яворська Анна	Самерсет, Н.Дж.
Панчак Василь	Нью-Йорк, Н.Й.	Тарнавська Анна	Глен Гарднер, Н.Дж.	Захарко Михайло	Мендел, Н.Дж.
Печеняк Микола	Філядельфія, Па.	Ткачик Гертруда	Тусон, Аріз.	Зазуля Т.	Ріго Парк, Н.Й.
Петрі Леона	Чикаго, Іл.	Тренза Михайло	Карлі Плейс, Н.Й.	Воронович Юрій	Ворен, Миш.
Підгірний Іван	Парма, Огайо	Тресньовський Роман	Н. Арбор, Миш.	Вігак Василь	Ютика Н.Й.
Підперигора Ельвіра	Елкінс Парк, Па.	Тритяк Ольга	Матаван, Н. Дж.		
Плис Ірина	Трентон, Н. Дж.	Вариха Анастасія	Йонкерс, Н.Й.		
Польсь Борис	Мінеаполіс, Мін.	Василенко Ія	Юніон, Н. Дж.		
Прашич Григорій	Вест Істон, Па.	Васильків Йосиф	Клифтон, Н.Дж.		
				Разом	4,833 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Журналові „Схід“ – 10 років

У вже неблизькому 1995 році в Донецьку громадська організація „Український культурологічний центр“, заснувала аналітично-інформаційний журнал „Схід“. Основні рубрики цього наукового видання охоплюють галузі економіки, політики, філософії, історії, екології, культури. З 1997 року „Схід“ – фаховий журнал в номінаціях економіка, філософія, історія.

Редакційна колегія включає відомих науковців у цих галузях з усієї України. Серед них – академіки НАН України Микола Чумаченко (Київ), Олександр Амоша (Донецьк), Борис Буркинський (Одеса), член-кореспондент НАН України Микола Іванов (Донецьк), професор філософії Ігор Пасько (Донецьк), доктори філософських наук: керівник Центру гуманітарної освіти НАНУ Володимир Рижко (Київ), ректор Економіко-правового університету Олександр Кривуля (Харків), Микола Кисельов (Київ), академік Української академії історичних наук Петро Тригуб (Миколаїв), доктори історичних наук Василь Пірко (Донецьк), Сергій Лях (Запоріжжя) та інші. Очолює редакційну колегію автор концепції і беззмінний шеф-редактор журналу „Схід“, дійсний член НТШ, академік Академії економічних наук України, голова Донецького відділення НТШ, доктор технічних наук, проф. Володимир Білецький (Донецьк). За 10 років вийшло 65 чисел журналу – в середньому 6-7 чисел на рік, надруковано 1,400 статей, рецензій, матеріалів „круглих столів“ тощо. Обсяг одного числа – 7-10 друкованих аркушів.

З 1997 року журнал виходить під егідою Наукового Товариства ім. Шевченка, а з 1999 р. – Центру гуманітарної освіти НАН України, Інституту економіки промисловості НАН України та НТШ. Такий загально-офіційний портрет видання.

Унікальність журналу „Схід“ не тільки в тому, що це єдине фахове міжгалузеве видання на Східній Україні, яке видає громадська організація з характерною назвою „Український культурологічний центр“ практично без грантів і будь-якого іншого фінансування. Тільки на початках журналу у 1995-1997 рр. його підтримали ТУМ-Чикаго, Міжнародний фонд „Відродження“, фонд „Євразія“. НТШ-Львів надало у користування різнограф. З 1998-го журнал виходить завдяки фінансовій підтримці са-

мих авторів та вдячних читачів Сходу України.

Справжніми відкриттями і предметом гордості редакції є спеціальні випуски журналу: „Освіта і наука Донбасу“ (1999 р.), „Донбас і українська діаспора“ (2001 р. – з нагоди III Всесвітнього форуму українців), „85 років Таврійському університетові ім. В.Вернадського“ (2003 р.).

Про що писав журнал всеукраїнський аналітичний журнал „Схід“ у минулому, непростому для України 2004 році? Протягом 10-го року побачило світ вісім чисел журналу. Заслужують на особливу увагу статті доцента Відкритого міжнародного університету розвитку людини „Україна“ Олександра Шевчука „Українсько-китайське співробітництво на порозі ХХ-ХХІ ст.“ (де зокрема йдеться про загрози глобального і регіонального характеру для зовнішнього курсу України в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні), Шимона Шредера (Польща) та Катерини Рибаченко – „Митний союз. Європейське право“, доцента Донецького державного університету ім. М.Туган-Барановського Олега Головінова – „Виникнення держави й еволюція поглядів на її економічну роль“, доцента того ж університету Костянтина Узбека – „Вплив математики та механіки на розвиток філософії“, ректора Академії праці і соціальних взаємин Федерації профспілок України Миколи Головка – „Трансформація ідеології радянської влади та націоналістичного руху України під впливом Другої світової війни: погляди закордонних історіографів“ та „Діяльність громадських інституцій України в роки Другої світової війни“, відомого київського політолога Олександра Черниченка „Енергетична безпека“, професора Донецького національного технічного університету Володимира Білецького „Третій сектор“ як основа громадянського суспільства“ та ін.

Спеціальний культурологічний випуск журналу з вересня 2004 р. відкривається статтею академіка Івана Дзюби „Донбас – край українського слова“. Тут вміщено статті Заслуженого вчителя України Василя Терещенка „Микита Шаповал – видатний просвітник і педагог“; професора Донецького національного університету Василя Пірка – „Найдавніші міста Донеччини“; Заслуженого

працівника культури України Євгена Малахи – „Геральдика Донеччини“. У дискусійній рубриці „Точка зору“ цікавою є версія кандидата економічних наук Євгена Ситника „Майбутнє об'єднаної Європи в світлі теорії етноекономічних симбіозів“. В рубриці „Ювілеї“ член-кореспондент НАН України і голова Наукового Товариства ім. Шевченка Олег Романів розкриває творчу лабораторію відомого українського вченого Олега Купчинського.

Серпневе число журналу починається матеріалом „Віват українська гімназія!“. А у вереснево-жовтневому числі – редакційна стаття „Напередодні...“ присвячена доленосним президентським виборам. У притаманному нашо-

му часописові спокійному аналітичному стилі обґрунтовується невідворотність приходу до влади патріотичної і фахово підготовленої української еліти.

Ось таким був тільки 2004-ий рік, 10-ий рік журналу „Схід“. А до цього – дуже непрості дев'ять років праці на Донбасі в ім'я розвитку української науки, культури, мови, виховання української наукової молоді. Ми прагнемо, щоб наш журнал, наш „Схід“ читали не тільки у Донецьку, але і в Києві, Львові, Симферополі і Луганську, Харкові – у всій Україні.

Володимир Білецький,
шеф-редактор журналу „Схід“,
Галина Сімченко,
редактор

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою.

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 2005 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для пташат.

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 26 червня до 3 липня 2005 р., та від 3 до 10 липня 2005 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки.

SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641

- Таборова оплата: — \$90.00 і \$5.00 реєстраційне (незворотне); оплата за два тижні 185.00 дол.
- Зголошень і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до: Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622 Tel.: (773) 486-0394 (8:00 до 10:00 ранку)
- Реченець зголошень: Перша група: 29 березня 2005 р.
Друга група: 5 квітня 2005 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 2005

Ім'я і прізвище дитини	по-українськи і по-англійськи
Дата народження	
Адреса	
Телефон	
☐ від 26 червня до 3 липня 2005 р.	☐ від 3 до 10 липня 2005 р.
Величина таборової сорочки дитини:	☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$.....	☐ Резервую кімнату на Союзівці
Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)	
Завваги	
Підпис батька або матері	

СПОРТ

Вістки з УСВТ „Чорноморська Січ”

Активізовано філію УСВТ „Ч. Січ” в Моріс Кавнті, Н. Дж.

4 лютого провід Товариства активізував філію „Чорноморської Січі” на терені Моріс Кавнті, Н. Дж. До цього часу на терені філії до спортової секції Товариства вписано дітей віком 8–17 років життя. Це А. Баранецький, О. Білаш, К. Дзядів, А. Гатала, Р. Гатала, Я. Гривнак, П. Кравчук, М. Левко, С. Левко, С. Максимович, М. Микута, С. Микута, В. Мазурак, Л. Олесницька, С. Олесницький, Г. Олесницький, Х. Паті, А. Роїк, О. Роїк, Н. Салаяк, М. Ставнича, Х. Темницька, П. Темницький, К. Томко, Л. Томко, М. Завадівський. Старша група: Д. Кохан, М. Кохан, Т. Тузів, Ан. Лебедь, Ар. Лебедь, Т. Мандич, Д. Максимович, О. Малицький, Х. Мельник, А. Роговська, Д. Шипайло, Т. Темницька, П. Гадзевич.

Значна більшість цього активу дітей і юнацтва покищо тренується у відбиванковій ланці в приміщенні „Паверзон”. Вікові групи тренують Влодко Темницький, Нестор Максимович, Юрій Шипайло, Орест Темницький, Дарка Темницька, Данило Дзядів, Галя Кравчук і недавні відбиванкарі „Ч. Січі” – Браєн Томко, Аня Томко, Михайло Завадівський і Зєся Завадівська.

В майбутньому вправи будуть поширені, згідно із зацікавленням дітей, на інші ділянки спорту. Початок формування дружин з цього активу юнацтва плянується на літній час в рекомендованій спортивній школі „Ч. Січі”, що відбудеться протягом трьох тижнів від 24 липня до 14 серпня на оселі „Верховина” в Глен Спей, Н. Й. У спортивній школі діти, крім відбиванки, зможуть вправляти і займатися іншими видами спорту.

Є надія, що наприкінці року буде збудований Культурний центр у Випані, Н. Дж., і при ньому – спортова зала УСВТ „Чорноморська Січ”, де можна буде проводити програми фізичного виховання української молоді.

Перша дружина копаного м'яча „Ч. Січі”

На початку квітня дружина копаного м'яча „Ч. Січі” розпочне другу половину сезону у півпрофесійній еліт-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліги”. Протягом зимових місяців „січовики” тренувалися по два вечори на тиждень в закритій залі середньої школи Вейлсбург в Ньюарку. Була однотижнева перерва, коли група „січовиків” (Данило Колодій, Андрій Панас, Андрій Нинка і Матвій Раковський) були учасниками „помаранчевої революції” на Майдані Незалежності в Києві та в часі виборів – спостерігачами в містах України.

Як і в першій половині сезону, дружина „Ч. Січі” виступатиме майже в повному складі своїх вихованців, що протягом багатьох років пройшли вишкіл в спортивній школі „Ч. Січі”. Це тренери-гравці – Андрій Панас, Гриць Сергіїв, футболісти Д. Колодій, С. Колодій, М. Гординський, Б. Поритко, Д. Левицький, Д. Терешук, А. Нинка, М. Раковський, М. Витвицький, Т. Оконел. Крім згаданих, до складу дружини ввійде група молодших футболістів, які теж тренувалися протягом зимових місяців.

Спортова школа „Ч. Січі” 2005 року

Вже розпочалася реєстрація до 36-ої з черги літньої спортової школи „Ч. Січі”, що відбудеться протягом трьох тижнів – від 24 липня до 14 серпня – на оселі „Верховина” в Глен Спей, Н. Й.

Як і в попередніх роках, на вишкіл приймаються учасники у віці 6–18 років життя – юнаки й юначки. Вишкіл проходитиме в 4-ох видах спорту: з копаного м'яча, відбиванки (волейболу), плавання і тенісу. Учасники мають можливість вправляти по дві ділянки спорту – тижнево в щоденних циклах – до полудня одну ділянку і після обіду – другу. Потребуючі діти, в основному новоприбулі, дістають із загальної оплати за побут і вишкіл, знижку на харчування. У справі дальших інформацій і апікацій треба писати на адресу: „Ukrainian Sitch Sports School”, 680 Sanford Avenue, Newark, NJ 07106.

Омелян Твардовський

Бій Кличка і Рахмана відбудеться 30 квітня

Бій чемпіона „WBC” у суперважкій вазі Віталія Кличка і ексчемпіона світу Гасима Рахмана відбудеться 30 квітня. Бій відбудеться, як і плянувалося, в нью-йоркській залі „Медісон Сквер Гарден”. Переговори про цей поєдинок зайшли у глухий кут на початку березня. Колишнього чемпіона світу Леноса Люїса, який сенсацийно переміг в 2001 році Г. Рахмана, не влаштував запропонований гонорар. Промотер Г. Рахмана – Дон Кінг провів переговори з компанією „K2-Промовінс”, що представляє інтереси братів Кличків, і пообіцяв Г. Рахманові 2 млн. доларів і відсоток від продажу квитків. Проте американський боксер заявив, що запропонована сума не відповідає „бою, який увійде до історії світового боксу”.

Однак у випадку проведення конкурсу заявок на проведення бою, передбаченого правилами „WBC” на той випадок, якщо представникам боксерів не вдається домовитися в робочому порядку, Рахман одержав би менший гонорар. Крім того, відразу після появи звісток про розбіжності в таборі Рахмана на сцені з'явився новий кандидат на зустріч з Кличком – Монте Барет, який також посідає високе місце в оцінках „WBC”. Не виключено, що саме усвідомлення реальності перспективи втратити право на чемпіонський бій і змусило представників Рахмана все-таки піти на компроміс.

УНІАН

І ШЛЯХИ СТАЮТЬ КОРОТШИМИ...

Тільки Аеросвіт Українські Авіалінії пропонує безпосадкові рейси літаками Boeing 767 **НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ, КИЇВ – НЬЮ-ЙОРК**

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва, Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент, Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін, Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

АероСвіт **АероСвіт**
UKRAINE AIRLINES

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

Павло Чубинський – визначний український етнограф

Палкий патріот, що зайняв чільне місце серед діячів українського національного та культурного відродження XIX сторіччя, етнограф-фольклорист, публіцист і поет, якому належать слова Українського національного гімну „Ще не вмерла Україна”, Павло Чубинський прийшов на світ 27 січня 1839 року на хуторі поблизу Борисполя, що тоді належав до Полтавської губернії (нині це Київська область), в небагатій дворянській родині. Середню освіту здобув у київській гімназії, що була заснована у 1812 році і славилася високим рівнем навчання. Студював у Петербурзькому університеті, закінчив юридичний факультет. Після студій повернувся до Києва.

Життєвою справою П.Чубинського стали етнографія, журналістика і поезія. Він був постійним співробітником літературно-наукового місячника „Основа”, котрий у січні 1861 року почав виходити в Петербурзі завдяки наполегливим старанням українських патріотів. В „Основі” друкувалися твори Т.Шевченка, Л.Глібова, П.Гулака-Артемовського, П.Куліша, Марка Вовчка, М.Вербицького та ін. Саме на сторінках цього журналу появились ранні вірші П.Чубинського, що друкувалися под псевдонімом „Павлусь”.

Звичайно діяльність „Основи” була не до вподоби царським властям і вони вже у жовтні 1862 року заборонили журнал.

В тому ж 1862 році за народницько-просвітницьку працю серед селян на Київщині та Полтавщині царський уряд заслав Павла Чубинського в Архангельську губернію, де він перебував до 1869 року. На заслання серед інших поетичних творів зродився вірш „Ще не вмерла Україна”, слова якого є власне закликом до української молоді боротися за втілення в життя відривного прагнення українського народу до свободи. Вперше вірш був надрукований в 1863 році в літературно-політичному журналі „Мета”, що був органом народівців групи „Молода Русь” і виходив у Львові з вересня 1863-го по листопад 1865 року.

Після звільнення у 1869 році з заслання П.Чубинський на короткий час поселяється у Петербурзі. Тут розгортає наукову працю, яку розпочав ще на заслання, досліджуючи економіку й культуру Півночі. Стає дійсним членом Імперського Російського Географічного Товариства.

Наприкінці 1869 року на прохання П.Чубинського і за заступництвом Миколи Костомарова, Географічне Товариство посилає його на чолі етнографічно-статистичної експедиції до України, для зібрання і вивчення етнографічних матеріалів. Протягом кількох років П.Чубинський мандрував селами та містами України, записуючи народні пісні, звичаї, обряди, вірування, говірки, казки, народні приповідки. Ці записи були опрацьовані і видані упродовж 1872 – 1878 років під назвою „Труди етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський Край”. У першому томі поміщено народні повір'я і заборони, приказки, прислів'я, чари і загадки. У другому – народні казки і анекдоти. Третій том – це народний календар, тобто календарні звичаї і обряди, зокрема веснянки, обжинки, колядки та інші. У четвертому томі можна прочитати про звичаї і обряди, пов'язані з народженням дитини, хрестинами про весільні обряди і похоронні обряди. П'ятий том – це народні пісні, яких подано понад чотири тисячі. Шостий том містить правові звичаї. У сьомому томі зібрані відомості про національні меншини, які на той час проживали в Україні.

На зламі 1872 і 1873 років в Києві утворилася ініціативна група українських вчених, яка після довгих старань домоглася від царського уряду дозволу відкрити у Києві Південно-Західний Відділ Імператорського Російського Географічного Товариства. Перше засідання цього Відділу відбулося 13 лютого 1873 року. Головою обрано Григорія Галагана, секретарем – Павла Чубинського. Відділ фактично став самостійним науковим товариством, яке поставило перед собою завдання – вивчення географії, етнографії, економіки і статистики України. Засновниками і активними діячами Товариства були Павло Чубинський, Володимир Антонович, Михайло Драгоманов, Микола Лисенко, Хведір Вовк, Олександр Русов, Іван Рудченко, Павло Житецький, Олександр Лашкевич та інші українські патріоти, науковці, працівники яких були видані у „Записках Південно-Західного Відділу Географічного Товариства”, що вийшли у двох томах. Важливим досягненням праці Товариства було переведення Третього археологічного з'їзду у Києві в серпні 1874 року.

Праця Товариства стала сіллю в очах царських чиновників, котрі не без підстав вважали Товариство центром українофільства. Не обійшлося також і без яничарів, які діяли на шкоду Товариства, як, наприклад, відомі україножери В.Шульгин та М. Юзефович. До Південно-Західного Відділу Географічного Товариства російський уряд застосував Емський указ про заборону українського письменства, і в червні 1876 року ліквідував Товариство, а П.Чубинського наказав вислати з України. Повернувся до Києва тяжко хворим і помер 26 січня 1884 року, проживши лише 45 років.

Анізія Путько-Стех

З історії Пересопницького Євангелія

Друга половина XVI – перша половина XVII ст. в історії України характеризуються глибокими структурними зрушеннями в соціально-економічній, політичній, культурній та духовній сферах українського суспільства. І нарівні з чоловіками як носіями української культури та звичаїв активними оборонцями батьківської віри, традицій та рідної мови ставали жінки.

Серед інтелектуальної еліти тих часів особливе місце належить княгині Анастасії Юріївні Гольшанській, дружині князя Козьми Івановича Заславського, чийм старанням і коштом з'явилася на світ українська першокнига – Пересопницьке Євангеліє, писане живою староукраїнською мовою. Княгиня Анастасія Гольшанська зуміла реалізувати найголовнішу ідею свого часу – переклад святого Письма на живу народну мову, а також вживання народної мови в Богослужінні.

А чи мріялось княгині Гольшанській та її однодумцям у далекому 1561 р., що через чотириста тридцять років саме на Пересопницькому Євангелії, ідейним творцем якого була ця мудра і далекоглядна жінка, буде складати присягу на вірність народові України перший Президент незалежної Української держави?

На межі XVI–XVII ст. православіє стає в Україні прапором боротьби з засиллям польської мови та польської культури. Релігійні ідеї стали в цей період символом, головними цінностями, навколо яких консолідувалася самосвідомість українського етносу. Бо визнання себе православним в ті часи рівнялося визнанню себе українцем.

Серед перекладів староукраїнською мовою конфесійних творів

першорядне місце належало Євангелію – одній з найпопулярніших книг Нового Заповіту, що широко використовувалася у Богослужінні. Потреба в перекладі гостро відчувалася ще й через те, що незважаючи на тісну взаємодію української літературно-писемної і церковнослов'янської мов, відмінність між ними невпинно поглиблювалася.

15 серпня 1556 р. в селі Двірці, неподалік містечка Заслава, почало творитися Євангеліє, пізніше відоме як Пересопницьке. Для праці над перекладом княгиня Анастасія запросила архимандрита Пересопницького монастиря Григорія та переписувача Михайла Василевича із Сяноку. Своїм знанням і вмінням вони чудово доповнювали один одного. Завершувалася благородна праця в Пересопницькому Пречистенському монастирі в містечку Пересопниця. Сюди, в масток зятя князя Чарторийського, переїхала до дочки княгиня Гольшанська.

29 серпня 1561 р. працю над рукописом було завершено. Вона тривала цілих п'ять років. Перед княгинею лежала монументальна рукописна книга, опрацьована двома дубовими дошками, покритими зеленим оксамитом. Складалося Євангеліє з чотирьох частин, загальним обсягом 964 пергаментні сторінки. Своєю одухотвореністю рукопис нагадував світський витвір, зрозумілий і близький сучасникам. Отак народився і пішов у сповнене бурхливих подій життя безцінний дарунок великої дочки України, княгині Анастасії Гольшанської-Заславської.

Олександр Кривошій,
кандидат історичних наук,
Київський університет

Привітайте

Ваших рідних, друзів
і приятелів
на сторінках „Свободи”

Великодні побажання

18 березня 2005 р. – новий стиль
22 квітня 2005 р. – старий стиль

Спеціальні ціни на поздоровлення

1/16 сторінки	35 дол.	1/4 сторінки	100 дол.
1/8 сторінки	50 “-”	1/2 сторінки	200 “-”

Ціла сторінка 400 дол.

Оголошення приймаємо

до 11 березня 2005 р. – новий стиль
до 15 квітня 2005 р. – старий стиль

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ОПЛАТОЮ, надсилати до:
„Svoboda”, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Attn. Advertising Department

Марійка Осціславська, тел.: 973 292-9800 дод. 3040
Володимир Гончарик, тел.: 973 292-9800 дод. 3041

Факс: 973 644-9510

E-mail: svoboda@att.net

STI scope travel inc					
800 242-7267 or 973 378-8998 scope@mycomcast.com www.scopetravel.com					
To KYIV	L	B	S	P	
From:					
Atlanta	577	734	835	1025	
Boston	522	655	755	978	
Chicago	575	735	835	985	
Cleveland	605	705	805	995	
Charlotte	564	715	815	980	
Cincinnati	605	705	805	995	
Denver	665	785	885	1065	
Dallas	617	765	865	1045	
Detroit	605	725	825	975	
Fl. Lauderdale	615	735	835	1100	
Houston	617	765	865	1045	
Los Angeles	635	785	885	1065	
Memphis	615	715	815	1055	
Miami	596	740	840	1035	
Minneapolis	615	755	855	1035	
New Orleans	635	735	835	1100	
NEW YORK	520	630	730	960	
NEWARK	520	630	730	960	
Orlando	635	735	835	1045	
Portland	685	805	905	1085	
Philadelphia	531	695	795	968	
Phoenix	685	895	995	1135	
Pittsburgh	545	675	775	1000	
Raleigh	585	695	795	1055	
San Diego	675	795	895	1075	
Seattle	655	795	895	1075	
S Francisco	655	795	885	1065	
Salt Lake City	685	805	905	1085	
St. Louis	635	735	835	1065	
Tampa	635	735	835	1045	
Wash DC	582	705	805	985	
LOW: Jan 01-Mar 31, Nov 01-Dec 12, Dec 25-Dec 31					
BASIC Apr 01-May 19, Sep 01-Oct 31, Dec 13-Dec 24					
SHOULDER May 20-Jun 12, Aug 15-Aug 31					
PEAK: Jun 13-Aug 1					

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна
Телефонуйте безкоштовно:**1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)****Roxolana Travel**

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ			
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$800 - \$45		
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50		
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75		
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.

Також пересилаємо в інші країни.

- Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕХарчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Нову книжку Левка Хмельковського
„СУМНА КОМЕДІЯ“ (розповідь про життя
в Україні у 1950-80-их роках) можна
придбати у автора: Lev Khmelkovsky
300 Parsippany Rd., Apt. 26 - Q,
Parsippany, NJ 07054.
Ціна 15 дол. з пересилкою.

**Відеокасети
„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“
та „ІНАВГУРАЦІЯ“**

можна замовити за адресою:
Petro Vashchuk, 10387 Valley Forge Dr.,
Apt. 212, Parma Hts., OH 44130
(440) 885-2272, (216) 323-2605
e-mail: kozakpetro@yahoo.com
Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка до опіки
над старшим мужчиною
(6 днів із замешканням).
Тел.: (718) 639-2459 або
(718) 687-2915

Потрібно мужчин до праці при
будові. Околиця – Стемфорд, Кт.
Можливо з проживанням.
Тел.: (203) 858-1853

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

DNIPRO CO.

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і погаджуємо митні справи.

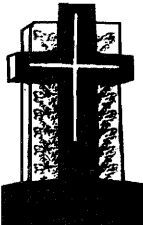
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC**УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО**

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА

**ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!**

914-220-4900
1-888-644-SUMA

НЕ ТРАТЬТЕ ЧАСУ! НИЗЬКІ РАТИ!

ПЕРЕФІНАНСОВУЙТЕ ГІПОТЕЧНІ ПОЗИКИ!

МИ ЧАСТИННО ПОКРИВАЄМО КОШТИ НА

ДОДАТКОВІ МОРГЕДЖІ НА ВЛАСНІ ДОМИ (NELOC)
МОРГЕДЖІ З РУХОМИМИ ВІДСОТКАМИ (ARM)

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701-6841

• Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090

• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com

• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стемфорді
Stamford Branch
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498
Fax: 203-696-0498

LYTWYN & LYTWYN**UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тіліних Останків
з різних країн світу.

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

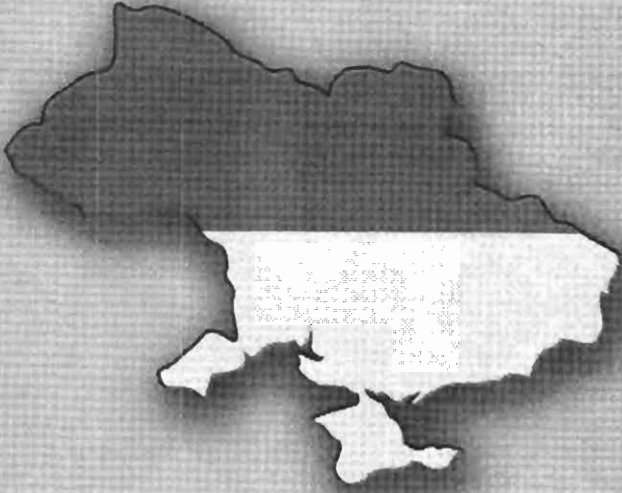
ПЕТРО ЯРЕМА**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

НОВІ

НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*

З деяких міст США**

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН†

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

*В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснено за курсом MoneyGram або агентів компанії. Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах. **Оплати важні з New York City, Los Angeles, San Francisco, Sacramento-Stockton-Modesto. †Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. MoneyGram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®

Міжнародний переказ грошей

© 2004 Travelers Express Company, Inc. All rights reserved.

**ЯКЩО ВИ БАЖАСТЕ МАТИ КРАЩІ УМОВИ ДЛЯ ЗРОСТУ ОЩАДНОСТЕЙ,
ТО ЗАВІТАЙТЕ ДО**

ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ОЩАДНОСТІ - 2.22%*

П'ЯТИРІЧНІ CD'S - 4.71%**

IRA РАХУНКИ - 4.34%*

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

ВИГІДНО РОЗТАШОВАНІ ФІЛІЇ:

ФІЛІЯ В КЕРТОНКСОНІ:
6325 ROUTE 209 KERHONKSON, NY 12446
TEL: 845-626-2938
FAX: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 UNIONDALE AVE, UNIONDALE NY 11553
TEL: 516 565-2393
FAX: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:
32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU @AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SELFRELIANCENY.ORG

ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ БЕЗКОШТОВНО:
1-888-SELFREL

**ВЖИВАЙТЕ RELY-ON-US 24/7
ЩОДОБОВИЙ ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ДОСТУП ДО ВАШИХ РАХУНКІВ**

*ВІДСОТКИ НАРАХОВУЮТЬСЯ У РІЧНОМУ ВІДНОШЕННІ І МОЖУТЬ ЗМІНЮВАТИСЬ БЕЗ ПОПЕРЕДЖЕНЬ. **МІНІМАЛЬНИЙ ВКЛАД ДЛЯ ВІДКРИТТЯ СЕРТИФІКАТІВ - 500 ДОЛЯРІВ., ПРИ РОЗІРВАННІ УМОВИ НАРАХОВУЄТЬСЯ ШТРАФ. ЗВЕРТАЙТЕСЬ У ВІДДІЛ ЧЛЕНСЬКИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ДОКЛАДНІШИХ ІНФОРМАЦІЙ.

З приязню Гені Харченко – на далеку дорогу..

Новий рік приніс родині Харченків дві великі втрати – помер батько, св. п. Юхим Харченко, а за ним невдовзі й матір, св. п. Євгенія (з Ярошевичів) Харченко. Обоє знані і заслужені в житті української громади в Джерзі-Ситі і Ньюарку, Н. Дж., а після – в Глен-Спей, Н. Й.

І поки переслала співчуття з приводу смерті її друга, Гені Харченко вже не було. А ми здавна заприязнились, співпрацюючи довгі роки в організуванні українських виставок на терені штату в американських льокальних музеях, на етнічних фестивалях та в жіночих клубах.

У нас був поділ праці: Геня, мисткиня народної творчості, виставляла збірки своїх писанок та в лекціях пояснювала історію і традицію, символізм узорів і кольорів. Вишивки з наших колекцій яскраво декорували наш станок, а друковані брошури розповідали про різні види нашої народної творчості.

Не жалюючи труда, як ентузіаст і умілець, Геня Харченко при помочі цих показів закріплювала добре ім'я української етнічної спільноти в штаті Нью-Джерзі.

На першому поселенні в Джерзі-Ситі Геня стала членкою відділу Союзу Українок Америки і там вела курси писанкарства, вишивання та кераміки. Після переїзду до Ньюарку влаштувала свою робітню з різних видів народного мистецтва. На запрошення тодішнього голови місцевої Ради УККА, інж. Чайківського, увійшла в склад Фестивалевого комітету, який організовував річні фестивалі в Голмделі, як рефе-

рентка і координатор експозицій з ділянки народного мистецтва. Там ми спільно мали станок, часто відзначаючи важливіші національні події або підтримуючі різні акції, – наприклад, збираючи підписи під петиціями в обороні політичних в'язнів, святкування тисячоліття хрещення України та ін.

Успішною була наша участь в Берген-музеї, де на тлі наших експонатів Геня Харченко демонструвала розпис писанок для численної американської публіки. Статистику і розміщення етнічних груп у штаті подав музей на мапах. В історичному музеї повіту Пасейк, що міститься в гарнім замку на горі, Геня вела програму писанкарства з показом техніки розпису. Вдячна американська публіка подивлялася це наше чудо, коли звичайне яєчко перетворювалося у мініатюрний артистичний об'єкт в руках Гені, все усміхненої, привітної.

Рівночасно брали ми участь в міжетнічних фестивалях, що відбувалися восени в Парку Свободи в Джерзі-Ситі. Цікава історія тих фестивалів, пов'язаних зі створенням Етнічної ради при уряді губернатора штату, в якій українська громада мала своїх представників. Місцем фестивалю – виставок і музичних програм була історична залізнична станція, куди колись привозили нових емігрантів.

Довго не вживана станція була опустіла і занедбана, а у величезній залі-почекальні лише птахи господарили. Тож перший фестиваль відбувся під відкритим небом в дощовий холодний день, станки стоя-

Український станок на міжетнічному фестивалі в Liberty State Park (зліва): Геня Харченко презентує свій виріб – керамічний глечик Джейн Бурджіо, секретареві стейту Нью-Джерзі, посередні В. Ольшанівський, засновник організації АОЛПУ. Фрагмент афіші, яку він виставив, каже: „Please sign petition in defense of Ukrainian political prisoners”. Фото: Дора Рак

ли на мокрій траві. Ми з Генею все-таки поставили станок серед інших етнічних груп, яким тодішній губернатор Брендан Бирн, ініціатор проєкту особисто подякував.

Там же протягом десяти літ ми з Генею виставляли експонати та інформативні матеріали української етнічної групи на дводенних фестивалях. Три губернатори підтримували ці фестивалі (на кошт штату), – Брендан Бирн, Джим

Флоріо та Там Кейн. Змінились, однак, пляни і програми Парку „Свободи”, не стало коштів на продовження етнічних проєктів.

Нині це вже частина етнічної історії Нью-Джерзі, у яку вплелось й життя покійної. Архів дописів і сотень фотографій документує цей період.

Дора Рак,
Мейплвуд, Н. Дж.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОСИП САРАХМАН член 221 Відд. УНС Т-ва св. Стефана в Чикаго, Іл. Помер 23 листопада 2004 р. на 82-му році життя. Нар. в 1922 р. в селі Лукавиця, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, доньок Орису і Марусю з родиною, внуків Христину і Олександра. Похорон відбувся 27 листопада 2004 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

рі св. Гробу в Рочестері, Н. Й.
Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МОКЕЙ член 13 Відд. УНС Т-ва св. Миколая у Вотервліті, Н. Й. Помер 12 січня 2005 р. на 86-му році життя. Нар. в 1919 р. в Зубраче, Україна. Залишив у глибокому смутку дружину Дороту, синів Василя, Стефана і Миколая, племінників і племінниць. Похорон відбувся 15 січня 2005 р. на цвинтарі св. Миколая у Вотервліті, Н. Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ЛИКО член 367 Відд. УНС Т-ва Запорозька Січ в Рочестері, Н. Й. Помер 1 грудня 2004 р. на 77-му році життя. Нар. в 1927 р. в Україні. Членом УНС став в 1968 р. Залишив у глибокому смутку дружину Теклю, сина Богдана, дочок Ірену і Марію, 8 внуків, родину в Україні і Польщі. Похорон відбувся 4 грудня 2004 р. на цвинтарі

ВОЛОДИМИР ГОМЗЯК член 161 Відд. УНС Т-ва св. Василя. Помер 28 січня 2005 р. на 82-му році життя. Нар. в 1922 р. в Амбрідж, Па. Членом УНС став в 1940 р. Похорон відбувся 31 січня 2005 р. на Ecomot Cemetery в Ecomotu, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Ділимося сумною вісткою, що 22 лютого 2005 р. відійшла від нас у Божу вічність на 91-му році життя улюблена
МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

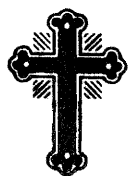
ІВАННА (ІВАНКА) КУЛИК
з дому МАКСИМІВ

нар. 5 лютого 1914 р. у с. Купчо, Україна.

З великим болем і смутком залишилися:

син – ТЕОФІЛЬ з дружиною БАРБАРОЮ та дітьми
дочки – ОЛЯ з мужем ЕРКОМ ПАЛИДОВИЧ, дітьми і внуками
– МАРУСЯ ВЕНГРИН з дітьми і внучкою
– ХРИСТИНА з мужем КЕННИ КУЗМИК, дітьми і внуками
племінник – ОЛЕГ з дружиною МАРІЙКОЮ МАКСИМІВ, дітьми і внуками.

Вічна їй пам'ять!

64 ВІДДІЛ СУА

з глибоким жалем повідомляє, що
4 березня 2005 р. у Нью-Йорку померла
наша дорога і незабутня

бл. п.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

Покійна була одною з перших членок нашого відділу,
12 разів була Головою 64 відділу,
працювала на багатьох інших постах СУА.

Родині і всім друзям висловлюємо наші співчуття.

Вічна їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
ПЛАСТОВИЙ ВІДДІЛ 450

повідомляє своїх членів та громаду, що 4 березня 2005 р. відійшла у вічність

бл. п.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

довголітня голова Пластового відділу 450 УНС у Нью-Йорку.

Управа і члени складають щирі співчуття чоловікові, дочкам з родинами і
дальшій родині тут в Америці та на рідних землях.

Вічна їй пам'ять!

УПРАВА ПЛАСТОВОГО ВІДДІЛУ 450

ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ

Григорій і Теодозія Стельмах

Остап Захарків

Нестор Стельмах

З Поклоном Невмирущій Помаранчевій Революції
та в пам'ять моїх найдорожчих

МУЖА – ОСТАПА,

БАТЬКІВ – ГРИГОРІЯ, Хор. УСС-ів,

який був учасником перебрання міста Львова від австрійської влади
1 листопада 1918 р. і був ранений в обидві ноги, та

ТЕОДОЗІЇ, Головної Секр. Суду Вільної України – Вишнівчик, 1918-19 рр.

БРАТА – НЕСТОРА, Старшини УПА, * Липень 1924 – +1958

СТЕЛЬМАХІВ

„Квіти України“.
Ірина Захарків 1975

СКЛАДАЮ 1.000 дол. (ОДНУ ТИСЯЧУ ДОЛ.) ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ НА РУКИ Д-РА АСКОЛЬДА ЛОЗИНСЬКОГО,
ПРЕЗИДЕНТА СКУ-УККА, ЩОБ СТВЕРДИТИ ВИТРИВАЛІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПІД ПРОВОДОМ НЕЗЛАМНОГО ЛИЦАРЯ ВІКТОРА ЮЩЕНКА
ТА ХОРОБРОЇ ГЕРОЇНІ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО.

ІРИНА ЗАХАРКІВ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та українською громадою,
що в неділю, 20 лютого 2005 р. по короткій і тяжкій недугі відійшла від нас
у Божу вічність на 79-му році життя наша найдорожча і незабутня
ДРУЖИНА, МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

ІРЕНА ВАРИВОДА

з дому КОВАЛЬ

нар. 27 березня 1925 р. на Чехословаччині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24 лютого 2005 р. в українській католицькій
церкві св. Родини у Вест Айсліп, Н.Й., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозва-
ного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

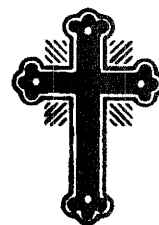
В глибокому смутку залишила:

- мужа – ОМЕЛЯНА
- сина – ІГОРЯ з дружиною ОЛЕСЕЮ, дітьми і внуками
- дочку – ОКСАНУ ЯШИН з мужем ГРИГОРІЄМ, дітьми і внуками
- внука – АНДРІЯ ЯШИНА з дружиною НІКОЛ і сином АНДРІЄМ
- внука – МИХАЙЛА ВАРИВОДУ з дружиною ДАРЛІН і дочкою АННОЮ
- внучку – ІРЕНУ РОТ з мужем КЕВИНОМ і дочкою ОЛЕНЮ
- внука – ПАВЛА ВАРИВОДУ з дружиною ЕМІ і дочкою АЛЕКСИС
- внука – МИКОЛУ ВАРИВОДУ з дружиною ДЖЕНИФЕР
- внучку – НАТАЛКУ ЯШИН
- брата – ВОЛОДИМИРА КОВАЛЯ з дружиною АННОЮ, дітьми і внуками
- сестру – ДАНКУ ГЛЮТ з мужем ТАРАСОМ, дітьми і внуками
- сестру – АННУ МОСЕР з мужем БИЛОМ, дітьми і внуками
- сестру – СТЕФАНІЮ КВАСНИЦЬКУ з мужем СТАСЬОМ, дітьми і внуками
- братову – ІРЕНУ КОВАЛЬ з дітьми і внуками
- ЕМІЛІЮ КОВАЛЬ з дітьми і внуками в Німеччині

та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Німеччині, Чехії і Україні.

Вічна її пам'ять!

Бажаючих вшанувати пам'ять покійної Ірени родина просить
складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля
CCRF, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078.

В глибокому смутку повідомляємо родину,
приятелів і знайомих, що 4 березня 2005 р.
відійшла від нас у вічність на 87-му році життя,
заосмотрена Найсвятішими Тайнами наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА
з ДОМБЧЕВСЬКИХ

нар. 24 жовтня 1917 р. у Фрайштадті, Австрія.

Залишені у глибокому смутку:

- чоловік – ЮРКО
- дочки – ІРИНА МАКАРУШКА з чоловіком РЕЙОМ АЛЛЕНОМ
- МАРТА ТОРІЄЛЛІ з чоловіком РОБЕРТОМ
- внуки – ХРИСТЯ, МАРТА, ДАМ'ЯН, СОФІЙКА і ДЕНИС
- правнуки – ВОКЕР, ЕМЕТ, ЛУКА
- та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Юра в Нью-Йорку і на
кладовищі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна її пам'ять!

В пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на:
Український Музей, журнал СУА „Наше Життя“ або на
пластовий курінь „Ті, що греблі рвуть“.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

L. Kulynych Cinematic Experience Specializing in Filming
Ukrainian Weddings and Special Events

Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent

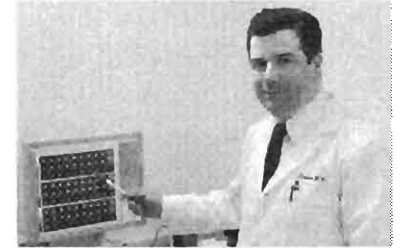
Ukrainian National Ass'n, Inc.

5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013

tel.: 973 88-1291

E-mail: louri_uke@hotmail.com

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease,
Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine.

Єдиний україномовний „Interventional“
кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07203
(908) 241-5545

1432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, заходи, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної
діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE

NEW YORK, NY 10003

(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211

Phone: (212) 541-5707

New York, NY 10107

Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса

450 дол. + tax (round trip)

320 дол. + tax (one way)

Київ

549 дол. + tax (round trip)

375 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

FATA MORGANA

Музика для всіх: весілля, заходи, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.

Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або

e-mail: ok1band@yahoo.com

website: www.fata-morgana-band.com

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!

**ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!**

КАРПАТ

Export

Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,

Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!